



ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "การศึกษาวิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ในกรุงเทพมหานคร"นี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 วิธี คือ 1) การส่งแบบสอบถาม 2) การสัมภาษณ์ และ 3) การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยแบบสอบถามช่วยให้ได้ภาพรวมของตัวอย่างประชากรจำนวนมาก ส่วนการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ได้รายละเอียดที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การนำเสนอข้อมูลผลการวิจัย จะนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่แสดงถึงระดับชั้น สังกัด และสถานภาพของครูที่เป็นตัวอย่างประชากรผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 2 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลสามการรับรู้ของครู
- ตอนที่ 3 แนวทางที่ครูใช้ในการรับรู้และตัดสินใจแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
- ตอนที่ 4 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
- ตอนที่ 5 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
- ตอนที่ 6 ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นปัญหารุนแรงของเด็กวัยอนุบาลเป็นรายบุคคล และวิธีแก้ปัญหาของครู

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับครูผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5 - 8 ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของครูผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดในแต่ละสังกัด จำแนกตามแหล่งข้อมูล

สังกัด	ครูผู้ให้ข้อมูล					
	แบบสอบถาม		สัมภาษณ์		สังเกต	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. สปช.	12	4.27	5	20.00	1	20.00
2. สช.	167*	59.42*	5	20.00	1	20.00
3. กทม.	100	35.59	5	20.00	1	20.00
4. สรภ.	1	0.36	5	20.00	1	20.00
5. ทม.	1	0.36	5	20.00	1	20.00
รวม	281	100.00	25	100.00	5	100.00

* ค่าร้อยละที่เกิน 50 หรือค่ามากที่สุด

หมายเหตุ

สปช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กทม. หมายถึง สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

สรภ. หมายถึง สถาบันราชภัฏ

ทม. หมายถึง ทบวงมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของครูผู้ให้ข้อมูลในแต่ละระดับ จำแนกตามวิธีการเก็บข้อมูล

ระดับชั้นที่ครูสอน	การสอบถาม		การสัมภาษณ์		การสังเกตพฤติกรรม	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ 4 - 5 ปี	137	48.75	11	44.00	2	40.00
อายุ 5 - 6 ปี	137	48.75	14	56.00	3	60.00
ไม่ตอบ	7	2.50	0	0.00	0	0.00
รวม	281	100.00	25	100.00	5	100.00

ตารางที่ 7 สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของครู	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>เพศ</u>			
หญิง	275*	97.96*	
ชาย	3	1.07	
ไม่ตอบ	3	1.07	
รวม	281	100.00	
<u>อายุ</u>			
21 - 30 ปี	47	16.73	ค่าเฉลี่ย(\bar{X})=38.94 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 8.87
31 - 40 ปี	115*	40.93*	
41 - 50 ปี	61	21.72	
51 - 60 ปี	30	10.68	
61 ปีขึ้นไป	2	0.70	
ไม่ตอบ	26	9.24	
รวม	281	100.00	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สภาพภาพของครู	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>วุฒิทางการศึกษา</u>			
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	0.35	
มัธยมศึกษาปีที่ 6	6	2.13	
ประกาศนียบัตรหรือเทียบเท่า	13	4.63	
ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือเทียบเท่า	21	7.48	
ปริญญาตรี	218*	77.58*	
อื่น ๆ	16	5.70	
ไม่ตอบ	6	2.13	
รวม	281	100.00	
<u>ประสบการณ์ทางการสอนระดับอนุบาล</u>			
0 - 10 ปี	194*	69.04*	ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) = 14.56
11 - 20 ปี	48	17.08	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 23.91
21 - 30 ปี	17	6.05	
31 - 40 ปี	3	1.07	
ไม่ตอบ	19	6.76	
รวม	281	100.00	

สถานภาพของครู	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>ประสบการณ์การ</u>			
<u>ฝึกอบรมเพิ่มเติม</u>			
เคย	148*	52.67*	
ไม่เคย	124	44.13	
ไม่ตอบ	9	3.20	
รวม	231	100.00	
<u>การจัดการเรียน</u>			
<u>การสอน</u>			
การเตรียมความพร้อม	198*	70.46*	
การสอนอ่านเขียน	55	19.57	
การเตรียมความพร้อมควบคู่ไปกับ การสอนอ่านเขียน	28	9.97	
รวม	281	100.00	

* ค่าร้อยละที่เกิน 50

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 97.96) เป็นเพศหญิง ครูจำนวนมาก (ร้อยละ 40.93) มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 38.94 ปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.87 ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.58) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา (ร้อยละ 7.48) มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือเทียบเท่า (ปก.ศ.สูง) ด้านประสบการณ์ทางการสอนระดับอนุบาล ครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.04) มีประสบการณ์ระหว่าง 0 - 10 ปี ประสบการณ์เฉลี่ยเท่ากับ 14.56 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.91 ครูที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการเข้ารับ การฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิชาการปกครองชั้นเรียน หรือการแก้ปัญหาพฤติกรรม เด็กวัยอนุบาล มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เคยมี (ร้อยละ 52.67) ไม่เคยมี (ร้อยละ 44.13) ส่วนในด้านนโยบายในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ครูสังกัดอยู่ โรงเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.46) มีการจัดการเรียนการสอนแบบเตรียมความพร้อม รองลงมา (ร้อยละ 19.57) เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบสอนอ่านเขียนและมีโรงเรียนจำนวนน้อย คือ ร้อยละ 9.97 จัดการเรียนการสอนแบบเตรียมความพร้อมควบคู่ไปกับการสอนอ่านเขียน

ตารางที่ 8 สถานภาพของครูผู้ให้สัมภาษณ์และถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน

สถานภาพของครู	การสัมภาษณ์			การสังเกต		
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>เพศ</u>						
ชาย	0	0.00		0	0.00	
หญิง	25	100.00*		5	100.00*	
รวม	25	100.00		5	100.00	
<u>อายุ</u>			ค่าเฉลี่ย(\bar{x})			ค่าเฉลี่ย(\bar{x})
21 - 30 ปี	8	32.00	37.90 ปี	0	0.00	=35.60 ปี
31 - 40 ปี	9	36.00*		4	80.00*	
41 - 50 ปี	6	24.00		1	20.00	
51 - 60 ปี	2	8.00		0	0.00	
รวม	25	100.00		5	100.00	
<u>จำนวนนักเรียน/ห้อง</u>						
26 - 30 คน	15	60.00*		3	60.00*	
31 - 35 คน	5	20.00		1	20.00	
36 - 40 คน	1	4.00		0	0.00	
41 - 45 คน	0	0.00		0	0.00	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สถานภาพของครู	การสัมภาษณ์			การสังเกต		
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
46 - 50 คน	0	0.00		0	0.00	
51 - 55 คน	2	8.00		0	0.00	
56 - 60 คน	2	8.00		1	20.00	
รวม	25	100.00		5	100.00	
<u>วิถีทางการศึกษา</u>						
ต่ำกว่าปริญญาตรี						
(ปก.ศ. สูงเลือกอนุปาล						
กำลังศึกษาปริญญาตรี)	2	8.00		0	0.00	
ปริญญาตรี	18	72.00		5	100.00*	
สูงกว่าปริญญาตรี	5	20.00		0	0.00	
(ปริญญาโท)						
รวม	25	100.00		5	100.00	
<u>ประสบการณ์ทาง</u>						
<u>วิชาชีพครู</u>						
			ค่าเฉลี่ย(\bar{x})			ค่าเฉลี่ย(\bar{x})
0 - 10 ปี	16	64.00*	=13.27	4	80.00*	= 11.94
11 - 20 ปี	2	8.00		0	0.00	
21 - 30 ปี	6	24.00		1	20.00	
31 - 40 ปี	1	4.00		0	0.00	
รวม	25	100.00		5	100.00	



ตารางที่ 8 (ต่อ)

สถานภาพของครู	การสัมภาษณ์			การสังเกต		
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>ประสบการณ์ทาง</u> <u>การสอนระดับอนุบาล</u>			ค่าเฉลี่ย(x)			ค่า เฉลี่ย(x)
0 - 10 ปี	16	64.00*	= 12.20	4	80.00*	= 10.34
11 - 20 ปี	2	8.00		0	0.00	
21 - 30 ปี	6	24.00		1	20.00	
31 - 40 ปี	1	4.00		0	0.00	
รวม	25	100.00		5	100.00	

* ค่าร้อยละที่เกิน 50 หรือค่ามากที่สุด

จากตารางที่ 8 แสดงว่าครูทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์และถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนเป็นเพศหญิงทั้งหมด (ร้อยละ 100) ครูจำนวนมากที่ให้สัมภาษณ์ (ร้อยละ 36.00) และครูส่วนใหญ่ที่ถูกสังเกต (ร้อยละ 80.00) อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31- 40 ปี โดยอายุเฉลี่ยของครูที่ให้สัมภาษณ์เท่ากับ 37.90 ปี และอายุเฉลี่ยของครูที่ถูกสังเกตเท่ากับ 35.60 ปี จำนวนนักเรียนต่อห้องของครูที่ให้สัมภาษณ์และถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่คือ ระดับจำนวนนักเรียน 26 - 30 คน วุฒิการศึกษาของครูที่ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.00) และครูทุกคน (ร้อยละ 100.00) ถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ทางวิชาชีพของครูที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.00) และครูที่ถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.00) อยู่ในระดับมีประสบการณ์ระหว่าง 0 - 10 ปี และประสบการณ์ทางการสอนระดับอนุบาลของครูที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.00) และครูที่ถูกสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน (ร้อยละ 80.00) อยู่ในระดับมีประสบการณ์ระหว่าง 0 - 10 ปี เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 2 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามการรับรู้ของครู
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตาม
การรับรู้ของครู ได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

- 2.1 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากการตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสัมภาษณ์
- 2.3 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสังเกต

ข้อมูลดังกล่าวได้นำเสนอในตารางที่ 9 -10 ดังนี้

2.1 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากการตอบ
แบบสอบถาม

ตารางที่ 9 ร้อยละของการพบลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามการ
รับรู้ของครู จำแนกรายข้อ

ที่	ลักษณะปัญหา พฤติกรรมทางสังคม	การพบพฤติกรรม (ร้อยละ)				
		ไม่เคย พบ	พบนานๆ ครั้ง	พบค่อนข้างบ่อย	พบทุกครั้ง/ เกือบทุกครั้ง	ไม่ตอบ
1	ชอบพ้อ	6.05	21.17	32.74	37.73	2.13
2	ชอบพูดโพล่งแซงขึ้นมา	14.24	34.16	35.23	13.52	2.85
3	ลุกจากที่ เดินไปเดินมา ตลอดเวลา	18.87	29.54	35.23	14.59	1.77
4	ชอบแหย่ รบกวนการเล่น การทำงานของเพื่อน	13.88	40.21	34.88	9.25	1.78

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ที่	ลักษณะปัญหา พฤติกรรมทางสังคม	การพบพฤติกรรม (ร้อยละ)				
		ไม่เคย พบ	พบนานๆ ครั้ง	พบค่อนข้างบ่อย	พบทุกครั้ง/ เกือบทุกครั้ง	ไม่ตอบ
5	เฉื่อยช้า	21.35	59.43	11.75	4.27	3.20
6	ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เมื่อครูถาม	23.13	56.58	12.10	4.63	3.56
7	ชอบใช้คำหยาบ	24.20	53.38	14.59	5.34	2.13
8	ร้องไห้ง่าย	20.64	53.38	18.15	7.46	2.85
9	ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ ไม่อดทน	21.00	51.96	18.15	6.67	2.13
10	ชอบพูดโกหก	24.55	51.60	18.15	2.85	2.85
11	กัดเล็บ คุดนิ้ว ขมวดคิ้ว	35.59	50.18	9.97	2.13	2.13
12	ร้องไห้เสียงดัง	34.16	49.47	8.90	4.63	2.84
13	เหม่อลอย	37.01	48.75	8.90	2.85	2.49
14	พูดเบา	10.32	48.40	30.60	7.83	2.85
15	ไม่คอยกล่าวพูด พูดอ้ออึ้ง	14.95	46.62	28.12	7.46	2.85
16	ชอบทำท่าแปลกๆ เพื่อ เรียกร้องความสนใจ	30.60	46.26	18.86	2.14	2.14
17	ชอบใช้คำรุนแรง	33.10	45.91	14.59	3.91	2.49
18	ชอบแยกตัวไปอยู่หรือเล่น คนเดียวเงียบๆ	45.55	45.55	4.27	1.43	3.20
19	ชอบพูดนอกเรื่อง	11.03	44.13	30.60	12.46	1.78
20	ชอบทำเสียงโครมคราม เช่น ทุบโต๊ะ ตะเก้า	37.72	41.99	13.53	4.27	2.49

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ที่	ลักษณะปัญหา พฤติกรรมทางสังคม	การพบพฤติกรรม (ร้อยละ)				
		ไม่เคย พบ	พบนานๆ ครั้ง	พบค่อนข้างบ่อย	พบทุกครั้งที่ เกือบทุกครั้งที่	ไม่ตอบ
21	ชอบพูดเข้าหู	29.89	41.64	19.57	5.34	3.56
22	ทำท่าขมุกขมออยู่ตลอดเวลา ชอบโยกตัว บิดตัว เข้ามือ	30.24	37.76	22.41	7.82	1.77
23	พูดเสียงดัง เอะอะโวยวาย	8.18	37.37	33.18	19.22	1.42
24	ชอบพูดในทางร้าย	53.74	38.08	4.27	0.35	3.50
25	เจตเมธ ไม่สนใจ ไม่ยิ้ม ไม่ หัวเราะแม้ในสถานการณ์ สนุกสนาน หรือมีเรื่องตลกขบขัน	53.74	37.37	2.49	3.56	2.84
26	พวา ตกใจง่าย	52.67	41.28	2.14	1.43	2.49
27	หัวเราะเสียงดัง โดยไม่เข้า กับสถานการณ์ขณะนั้น	51.60	38.79	5.69	1.43	2.49
28	แสดงอาการหวาดระแวง และ กังวลอยู่ตลอดเวลา	51.24	36.65	6.05	1.78	4.28
29	ชอบหลบตา ไม่กล้าสบตาผู้อื่น	49.47	40.93	5.69	1.78	2.13
30	ชอบลักขโมย	47.33	42.35	7.83	0.72	1.77
31	ชอบทำร้ายร่างกายตนเอง และ/หรือผู้อื่น	45.91	35.94	7.83	2.49	7.83
32	ชอบทำลายสิ่งของ เช่น ขว้าง ปาของเล่น	40.93	45.55	9.26	2.49	1.77
33	อื่นๆ	3.20	4.63	3.92	1.42	86.83

จากตารางที่ 9 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตาม การรับรู้ของครู พบปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูพบในระดับทุกครึ่งหรือเกือบทุกครึ่งอันดับ สูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมชอบฟ้อง ร้อยละ 37.73

ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูพบในระดับค่อนข้างบ่อย อันดับสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมชอบพูดโพล่ง แซงขึ้นมา ร้อยละ 35.23 เท่ากับพฤติกรรมลุกจากที่เดินไปเดินมา รองลงมาคือ พฤติกรรมชอบแหย่ รบกวนการเล่นและการทำงานของเพื่อน ร้อยละ 34.88

สรุป ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามพบทุกครึ่ง/เกือบ ทุกครึ่งเป็นอันดับสูงสุด ได้แก่

อันดับที่ 1 ชอบฟ้อง (ร้อยละ 37.73)

ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามพบค่อนข้างบ่อย เป็นอันดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

อันดับที่ 1 ชอบพูดโพล่งขึ้นมา (ร้อยละ 35.23)

อันดับที่ 1 ลุกจากที่ เดินไปเดินมาตลอดเวลา (ร้อยละ 35.23)

อันดับที่ 3 ชอบแหย่ รบกวนการเล่น การทำงานของเพื่อน

(ร้อยละ 34.88)

ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามพบนานๆครั้ง เป็น อันดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

อันดับที่ 1 ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เมื่อครูถาม (ร้อยละ 56.58)

อันดับที่ 2 ชอบใช้คำหยาบ (ร้อยละ 53.38)

อันดับที่ 2 ร้องไห้ง่าย (ร้อยละ 53.38)

ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยพบเลย เป็น อันดับสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

อันดับที่ 1 ชอบพูดในทางร้าย (ร้อยละ 53.74)

อันดับที่ 1 เฉยเมย ไม่สนใจ ไม่ยิ้ม ไม่หัวเราะ แม้ในสถานการณ์ สนุกสนาน หรือมีเรื่องขบขัน (ร้อยละ 53.74)

อันดับที่ 3 ผวา ตกใจง่าย (ร้อยละ 52.67)

2.2 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผลการสัมภาษณ์

ตารางที่ 10 ร้อยละของลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามการรับรู้ของครู จำแนกรายข้อได้ดังนี้

ที่	ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1	ซน ไม่อยู่นิ่ง	6	24.00
2	พูดจา ไม่สุภาพ	14	56.00
3	ทำร้ายร่างกายของผู้อื่น	16	64.00
4	เล่นรุนแรง	11	44.00
5	คุยกันเสียงดัง	1	4.00
6	สมาธิสั้น	1	4.00
7	ไม่ยอมส่งงาน	1	4.00
8	ร้องไห้	5	20.00
9	เล่นกับเพื่อนไม่ได้ เพื่อนไม่ยอมเล่นด้วย	4	16.00
10	ใจน้อย	1	4.00
11	(ชู้) ขอสตางค์ผู้อื่น	1	4.00
12	หยิบของกลับบ้าน	2	8.00
13	ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง	1	4.00
14	ไม่รู้จักรอคอย	1	4.00
15	ไม่รู้จักแบ่งปัน แย่งของเล่น	3	12.00
16	ชอบด่าว่า ต่ำหนิเพื่อน	1	4.00
17	ทำลายสิ่งของ	1	4.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
18	ชนคิดปกติ	1	4.00
19	ไม่เชื่อฟังครู	5	20.00
20	พูดจาหยาบกรรโธษ แสดงอำนาจ	1	4.00
21	ชอบทำผิดระเบียบวินัย	1	4.00
22	พฤติกรรมมดถอย	1	4.00
23	ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำอะไร	3	12.00
24	แยกตัว ไม่เล่นกับเพื่อน	2	8.00
25	ชอบเล่นคนเดียว	1	4.00
26	ช่างฟ้อง	1	4.00
27	เล่นแล้วไม่ยอมเก็บของเล่น เดินเลี้ยวไป	1	4.00
28	พฤติกรรมเล่นอวัยวะเพศในเวลาอน	1	4.00
29	ชอบทำตัวเหนือผู้อื่น ชอบแข่งขันชิงดีชิงเด่น	1	4.00
30	ไม่ค่อยพูด	1	4.00
31	ชอบทะเลาะกัน	1	4.00

สรุป ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่มีครูเป็นผู้ให้สัมภาษณ์พบมากที่สุด

3 อันดับแรก คือ

อันดับที่ 1 ทำร้ายร่างกายผู้อื่น (ร้อยละ 64.00)

อันดับที่ 2 พูดจาไม่สุภาพ (ร้อยละ 56.00)

อันดับที่ 3 เล่นรุนแรง (ร้อยละ 44.00)

2.3. ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสังเกต
 นอกจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนวัยอนุบาลแล้ว
 ผู้วิจัยยังได้ใช้การสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดยิ่งขึ้น ซึ่งข้อสังเกต
 เกี่ยวกับลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล อายุ 4 - 6 ปี ที่พบจาก
 การสังเกตเป็นรายชื่อได้ดังนี้ คือ

1. คู้เสียงดังในชั้นเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน
2. เล่นกันในห้องเรียนในขณะที่มีการเรียนการสอน
3. เจ้าอารมณ์โมโหง่าย
4. เล่นรุนแรง
5. ตะโกนเสียงดัง
6. พูดจาไม่สุภาพ
7. แย่งของเล่นจากเพื่อน
8. เรียกร้องความสนใจจากเพื่อนและครู
9. การพูดโพล่งขึ้นมาเมื่อเวลาครูพูด
10. ช่างฟ้อง
11. แกล้งเพื่อน แหย่เพื่อน
12. อยู่นิ่ง (hyperactive)
13. ลุกจากที่ เดินไปเดินมา
14. เล่นคนเดียว เงียบขรึม
15. ไม่ค่อยพูดกับใคร
16. ชอบพูดคนเดียว
17. ชอบเล่นอวัยวะเพศเวลานอน
18. เข้ากับเพื่อนไม่ได้ เพื่อนไม่เล่นด้วย
19. ชอบเอาชนะ ชอบเป็นหนึ่งอยู่เสมอ

ตอนที่ 3 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ได้นำเสนอโดยลำดับดังนี้

3.1 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการตอบแบบสอบถาม

3.2 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสัมภาษณ์

3.3 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสังเกต

3.1 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการตอบแบบสอบถาม

3.1.1 การมีแนวทางในการให้ความหมายและการมีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

ครูที่ตอบแบบสอบถามได้รายงานเกี่ยวกับการมีแนวทางในการให้ความหมายและการมีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 11 นี้

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของครูที่มีแนวทางในแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก
วัยอนุบาล

แนวทางในการรับรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1) การมีแนวทางเกี่ยวกับการให้ความหมายของลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล			
ไม่มี	77	27.40	
มี	173	61.57	
ไม่ตอบ	31	11.03	
รวม	281	100.00	
2) การมีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล			
ไม่มี	13	4.63	
มี	233	82.92*	
ไม่ตอบ	35	12.45	
รวม	281	100.00	

* หมายถึง ค่าร้อยละที่เกิน 50 หรือ ค่ามากที่สุด

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 61.57 มีแนวทางเกี่ยวกับการให้ความหมายของลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล และร้อยละ 82.92 มีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

3.1.2 การจัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของ
เด็กวัยอนุบาล

ครูที่ตอบแบบสอบถามได้จัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหา
พฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของการจัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทาง
สังคมของเด็กวัยอนุบาลโดยครูที่ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะปัญหา พฤติกรรมทาง สังคม	การจัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม					
	อันดับ1	อันดับ2	อันดับ3	อันดับ4	อันดับ5	ไม่ตอบ
3) การเลือก แก้ปัญหา พฤติกรรม ทางสังคม						
ทำร้าย ตนเอง และ/หรือ ผู้อื่น	121 43.00	58 20.64	26 9.25	20 7.12	21 7.47	35 12.46
ซิมเสร์้าทุกวัน หลังเลิกเรียน	31 11.63	66 23.49	51 11.15	62 22.06	35 12.46	36 12.81
ร้องไห้บ่อยๆ	67 23.84	63 22.42	70 24.91	30 10.68	16 5.69	35 12.46

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลักษณะปัญหา พฤติกรรมทาง สังคม	การจัดลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม					
	อันดับ1	อันดับ2	อันดับ3	อันดับ4	อันดับ5	ไม่ตอบ
ชนมากผิดปกติ ไม่อยู่หนึ่ง	20 7.12	31 11.03	51 18.15	60 21.35	86 30.61	33 11.74
พูดจาไม่สุภาพ	14 4.98	29 10.31	46 16.36	69 24.55	82 29.17	40 14.23

จากตารางที่ 12 อารมณ์ลำดับความสำคัญของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่มีผู้เลือกจำนวนมากที่สุดในแต่ละอันดับ ดังนี้

- อันดับที่ 1 ทำร้ายตนเอง และ/หรือ
- อันดับที่ 2 ซึมเศร้าทุกวันหลังเลิกเรียน
- อันดับที่ 3 ร้องไห้บ่อยๆ
- อันดับที่ 4 ชนมากผิดปกติ ไม่อยู่หนึ่ง
- อันดับที่ 5 พูดจาไม่สุภาพ

3.1.3 เหตุผลในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลโดยครู

ที่ตอบแบบสอบถาม

ครูที่ตอบแบบสอบถามได้ให้เหตุผลในการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรมต่างๆ

ดังนี้

1) เหตุผลของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรม การทำร้ายตนเองและผู้อื่นเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่

- 1.1) เป็นพฤติกรรมที่อันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
- 1.2) เป็นพฤติกรรมที่รุนแรง
- 1.3) ถ้าปัญหาพฤติกรรมนี้เกิดขึ้นต่อเนื่องกันนานๆ อาจจะ

ไม่สามารถช่วยเหลือเด็กได้

- 1.4) เป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายและศาสนา
- 1.5) เป็นการป้องกันความสงบของห้อง ป้องกันอันตรายที่

อาจจะเกิดขึ้น เช่น การบาดเจ็บ

- 1.6) เป็นเรื่องผิดปกติสำหรับเด็กเล็กๆ
- 1.7) เป็นการป้องกันการมีปัญหากับผู้ปกครองของเด็ก

2) เหตุผลของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรม ซึมเศร้าทุกวันหลังเลิกเรียน เป็นอันดับสอง ได้แก่

- 2.1) การซึมเศร้า บ่งบอกถึงสุขภาพจิตของเด็ก
- 2.2) เด็กต้องการการดูแล ความเข้าใจ
- 2.3) ถ้าปล่อยปัญหานี้ไว้นาน จะแก้ปัญหายากขึ้น

3) เหตุผลของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรม ร้องไห้บ่อยๆ เป็นอันดับสาม ได้แก่

- 3.1) เพราะเด็กต้องการความช่วยเหลือจากครู
- 3.2) เป็นการทำลายสมาธิของเด็กคนอื่นๆในห้อง ทำลาย

ความสงบของห้อง

- 4) เหตุผลของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรม ชนมากผิดปกติไม่อยู่นิ่ง
- เป็นอันดับห้า ได้แก่
- 4.1) เป็นลักษณะพฤติกรรมตามวัย และธรรมชาติของเด็ก
 - 4.2) เด็กชนมิกเป็นเด็กฉลาด
- 5) เหตุผลของการเลือกแก้ปัญหาพฤติกรรมพูดจาไม่สุภาพ เป็น
- อันดับห้า ได้แก่
- 5.1) เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นอันตราย สามารถแก้ไขได้
 - 5.2) จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆฝ่าย เช่น ครู ผู้ปกครอง อีกทั้งยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางสภาพครอบครัวด้วย
 - 5.3) การแก้ปัญหาต้องใช้ระยะเวลา
 - 5.4) ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เช่น พูดจาสุภาพ
 - 5.5) ครูต้องมีการอบรมสั่งสอนเด็กให้พูดจาให้สุภาพ
- อ่อนหวาน
- อยู่เสมอ

3.2 แนวทางของครูในการรับรู้และตัดสินใจปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลจากผลการสัมภาษณ์

การมีแนวทางแก้ปัญหาและแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลของครูที่ให้สัมภาษณ์ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 ความถี่และร้อยละของการมีแนวทางในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลโดยครูที่ให้สัมภาษณ์

แนวทางในการรับรู้	ความถี่(คน)	ร้อยละ
1) การมีแนวทางเกี่ยวกับการให้ความหมายของลักษณะ ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล - มี - ไม่มี	23	92.00
2) การมีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของ เด็กวัยอนุบาล - มี - ไม่มี	20	80.00

จากตารางที่ 13 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 มีแนวทางเกี่ยวกับการให้ความหมายของลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล และร้อยละ 80.00 มีแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล



ในด้านแนวทางเกี่ยวกับการให้ความหมายของลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กรหัสอนุบาลจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูให้ความหมายของลักษณะปัญหาพฤติกรรมทางสังคมดังนี้ คือ 1) เป็นพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น การเล่นรุนแรง การทำร้ายเพื่อน การขโมย การตี การทะเลาะเพื่อน เป็นต้น 2) เป็นพฤติกรรมที่รบกวนชั้นเรียน เช่น การพูดคุยกัน การชวนเพื่อนเล่นขณะมีกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้ในชั้นเรียนทั่วไป ไม่เป็นปัญหามากนัก 3) เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อตกลงของห้องเรียน หรือที่โรงเรียน เช่น มาโรงเรียนไม่ทันเวลา เข้าแถวเคารพธงชาติ การแทรกแถวเพื่อน เป็นต้น

ในด้านแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กรหัสอนุบาล จากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูชี้แจงเหตุผลดังนี้ คือ ครูสามารถใช้ทฤษฎีความรู้ในวิชาจิตวิทยาการเรียนการสอน มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้พอสมควร เช่น ในเรื่องคำชมเชย การให้รางวัล แต่ในบางครั้งบางสถานการณ์ ครูก็ใช้วิธีเดียวกันนี้ไม่ได้ผล และในบางครั้งต้องใช้วิธีแก้ปัญหาหลายวิธี จึงสามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมได้ ในบางครั้งครูพยายามอย่างมากที่จะใช้ทฤษฎีความรู้ทางจิตวิทยามาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ แต่ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากความกดดันทางเศรษฐกิจ สภาพการจราจรที่ติดขัด ภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีความอดทนน้อย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ดีเท่าที่ควร ทำให้ครูใช้อารมณ์ในการตัดสินใจแก้ปัญหาแทนการใช้หลักจิตวิทยา นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน คือ ถ้าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนหนึ่งมากเกินไป ครูอาจเปลี่ยนแนวปฏิบัติไปในทางที่ครูเห็นสมควร

3.3 แนวทางที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมจากผลการสังเกต

นอกจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของเด็กวัยอนุบาลแล้ว ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์เพิ่มเติมครูผู้สอนชั้นอนุบาลนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้น ดังนี้คือ ครูส่วนใหญ่มีแนวทางในการรับรู้ และแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลอายุ 4-6 ปี โดยให้ความหมายของลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ดังนี้คือ

- 1) มีความถี่ของการเกิดพฤติกรรมสูง ครูสามารถพบในชั้นเรียนได้บ่อยๆ เช่น ขณะที่มีการเรียนการสอน การทะเลาะวิวาท การแย่งของเล่น
- 2) เป็นพฤติกรรมที่มีความรุนแรง และอาจเป็นอันตรายต่อทั้งตัวเด็กและผู้อื่น เช่น การเล่นรุนแรง การชกต่อยเพื่อน
- 3) เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะพัฒนาการที่ไม่สมวัย เช่น เด็กที่เงยเบรเส้าริม ที่ที่เด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่จะวิ่งเล่นสนุกสนานกับเพื่อน

ในด้านแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล พบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้ความรู้ทฤษฎีทางจิตวิทยา และใช้ประสบการณ์ที่ได้พบเห็นเป็นแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหา เช่น เมื่อครูพบว่าเด็กแสดงพฤติกรรมต่อไปนี้บ่อยๆ เช่น ลุกจากที่เดินไปเดินมา เดินออกนอกห้องบ้าง เดินไปหยิบของเล่นบ้าง ในขณะที่มีกิจกรรมกลุ่มใหญ่หรือกิจกรรมวงกลม เมื่อครูเรียกให้มานั่งที่บางครั้งก็เฉื่อยช้า แต่เมื่อนั่งได้สักพักก็ลุกเดินไปอีก หรือบางครั้งเด็กไม่สนใจฟังคำสั่งเลย พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้ครูพิจารณาว่าเด็กคนนั้นแสดงพฤติกรรมที่น่าจะเป็นอาการไม่อยู่นิ่ง (hyperactive) ตามที่เคยได้ศึกษามาจากทฤษฎีทางจิตวิทยา จึงรีบปรึกษากับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

ตอนที่ 4 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
ได้นำเสนอโดยลำดับดังนี้

4.1 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผล
การตอบแบบสอบถาม

4.2 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผล
การสัมภาษณ์

4.3 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผล
การสังเกต



จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.1 เทคนิควิธีที่ใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผลการตอบแบบสอบถาม

การเลือกใช้เทคนิควิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของครูที่ตอบแบบสอบถามได้แสดงไว้ในตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้เทคนิควิธีแก้ปัญหามาตรวมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จำนวนตามรายชื่อเทคนิควิธีแก้ปัญหา

ที่	วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	ไม่เคยใช้		นานๆ ครั้ง		ค่อนข้างบ่อย		ใช้ทุกครั้งที่		ไม่ตอบ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	การให้เพื่อนปรบมือให้	1	0.34	8	2.85	105	37.37	163	58.01	4	1.43
2	การพูดชมเชย เช่น "ดีมาก" "เก่งมาก"	3	1.07	9	3.20	102	36.30	162	57.65	5	1.78
3	การเรียกชื่อเด็ก	2	0.71	40	14.23	139	49.46	98	3.49	2	0.71
4	การเบี่ยงเบนสนใจไปยังสิ่งอื่น เช่น ร้องเพลง ทำท่าทางต่างๆ	11	3.91	55	19.57	138	48.76	75	26.69	3	1.07
5	การชมเชยด้วยสีหน้า ท่าทาง เช่น ยิ้ม เข้าไปกอด ดบไหล่เบาๆ	2	0.71	25	8.90	133	47.33	110	41.28	5	1.78
6	การชมเชยเด็กหน้าชั้นเพื่อทำตามแบบอย่างที่ดี	1	0.33	24	8.54	132	46.97	121	45.05	4	1.41
7	การเตือนด้วยวาจา ศาสโทษ เช่น ถ้า...จะ....	3	1.07	9	3.20	124	44.13	48	17.08	4	1.42

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ที่	วัตถุประสงค์กิจกรรมทางสังคม	ไม่เคยใช้		นานๆ ครั้ง		ค่อนข้างบ่อย		ใช้ทุกครั้งที่		ไม่ตอบ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
8	การให้รางวัล เช่น ดาว สติ๊กเกอร์ ฯลฯ	6	2.14	53	18.86	113	40.21	106	37.72	3	1.07
9	การให้สิทธิพิเศษบางอย่าง เช่น การได้ออกไปเล่นในสนามก่อน	39	13.89	84	29.90	111	39.51	4	1.43	3	1.07
10	การตีเบา	21	7.47	179	63.70	69	24.56	7	2.49	5	1.78
11	การตัดสินข้อบางประการ	74	26.33	153	54.45	38	15.32	6	2.14	10	3.56
12	การเรียกเด็กมาขึ้นหน้าชั้น	105	37.37	147	52.31	25	8.90	1	0.35	3	1.07
13	การแยกนักเรียนโดยการจูง การจับ การดึงจากสถานภาพอื่นๆ เช่น การจับแยกเด็กที่ทะเลาะกัน	49	17.44	139	49.47	69	24.55	20	7.12	4	1.42
14	การจ้องมอง ขนาดตัว	66	23.29	135	48.04	60	21.35	12	4.27	8	2.85
15	การแยกนักเรียนออกจากกิจกรรมที่นักเรียนกำลังทำและชอบ เช่น การไม่ให้เล่นเกม	104	37.10	130	46.26	32	11.39	7	2.49	8	2.85

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ร.ก.	วัตถุประสงค์	ไม่เคยใช้		นานๆ ครั้ง		ค่อนข้างบ่อย		ใช้ทุกครั้งที่		ไม่ตอบ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
16	การพูด "อ่า" "หุตะ"	54	19.22	128	45.55	67	23.84	27	9.61	5	1.78
17	การดูว่า	15	5.34	127	45.19	95	33.81	39	13.88	5	1.78
18	การให้ทอดก้อยอื่นๆ	86	30.61	125	44.48	51	18.15	10	3.56	9	3.20
19	การห้ามเพื่อไม่ให้สนใจ เล่น หรือพูดกับเด็กเรียน ที่มีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	148	23.49	113	40.21	7	2.50	1	0.34	13	4.63
20	การสะกิด บตะไทล	37	13.17	110	39.15	114	40.57	16	5.69	4	1.42
21	การสั่งหน้าหรือใบมือ	38	13.52	105	37.37	97	34.52	31	11.03	10	3.56
22	ไม่สนใจไม่มองเด็กเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	192	68.32	74	26.32	8	2.84	0	0.00	6	2.12

จากตารางที่ 14 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล แสดงว่าเทคนิควิธีในการแก้ปัญหาทางสังคมที่ครูส่วนใหญ่ใช้ในระดัทุกครั้ง จำนวนมากที่สุด ได้แก่ การให้เพื่อนประมมือให้ ร้อยละ 58.01 รองลงมาคือ การพูดชมเชย เช่น "ดีมาก" "เก่งมาก" ร้อยละ 57.65

เทคนิควิธีที่ครูจำนวนมากใช้ในระดัค่อนข้างบ่อย จำนวนมากที่สุด ได้แก่ การเรียกชื่อเด็ก ร้อยละ 49.46 รองลงมา คือ การเบนความสนใจไปยังสิ่งอื่น เช่น ร้องเพลง ทำท่าต่างๆ ร้อยละ 48.76

เทคนิควิธีที่ครูส่วนใหญ่ใช้ในระดับนานๆครั้ง จำนวนมากที่สุด ได้แก่ การตีเบาๆ ร้อยละ 63.70 รองลงมา คือ การตัดสิทธิ์บางประการ ร้อยละ 54.45

เทคนิควิธีที่ครูส่วนใหญ่ ไม่เคยใช้เลย จำนวนมากที่สุด ได้แก่ การไม่สนใจ ไม่มอง นักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม ร้อยละ 68.32 รองลงมา คือ การห้ามเพื่อนสนใจหรือพูดคุยด้วยกับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม ร้อยละ 52.32

4.2 เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล จากผลการสัมภาษณ์ (ปลายเปิด และระบุได้มากกว่า 1 วิธี)

เทคนิควิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของครูที่ให้สัมภาษณ์ได้แสดงไว้ใน ตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของเทคนิควิถีที่ครูใช้ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม
ของเด็กวัยอนุบาลจากการสัมภาษณ์

ที่	วิถีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	ความถี่	ร้อยละ
1	การเล่านิทาน	1	4.00
2	การให้เด็กเล่นของเล่นแบบจับ	1	4.00
3	การสังเกต ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด	1	4.00
4	การร้องเพลง	4	16.00 ²
5	การให้ทำท่าทางตามครูสั่ง (บอก)	3	12.00 ³
6	การใช้คำคล้องจอง	2	8.00
7	การให้เด็กตั้งกฎเกณฑ์ของห้องด้วยตนเอง	3	16.00 ²
8	การปฏิบัติกิจกรรมตามเวลาเป็นประจำ	1	4.00
9	การให้สัญญาเสียง เช่น ระฆัง	1	4.00
10	การชมเชย	4	16.00 ²
11	การใช้เหตุผล	2	8.00
12	การเดินเข้าไปถึงตัวเด็ก	1	4.00
13	การให้ดาว	6	24.00 ¹
14	การแยกเด็กออกจากสถานการณ์	1	4.00
15	มีความสม่ำเสมอของการใช้กฎ	1	4.00
16	การนับเลข	1	4.00
17	การลบดาว	1	4.00
18	การให้เพื่อนมองดูเด็กที่กระทำผิด	1	4.00
19	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1	4.00
20	การเล่นเกม	1	4.00
21	การตั้งข้อตกลงก่อนทำกิจกรรม	2	8.00
22	การเลือกหัวหน้าห้อง	1	4.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ที่	วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม	ความถี่	ร้อยละ
23	การเรียกชื่อเด็ก	1	4.00
24	การให้เด็กไปอยู่ห้องอื่นชั่วคราว	1	4.00
25	การตัดสิทธิ์อย่างจริงจัง	1	4.00
26	การใช้ความเห็นอกเห็นใจของครู	1	4.00
27	การกรณีปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วให้เด็กตัดสินใจแก้ปัญหา	2	8.00
28	การพูดคุย	2	8.00
29	การให้มานั่งใกล้ครู	2	8.00
30	การตี	2	8.00
31	การใช้สื่อที่ดึงดูดเด็ก	1	4.00
32	การจัดกลุ่มเด็ก	1	4.00
33	การให้เด็กตัดสินใจปัญหา	1	4.00
34	การให้นั่งสมาธิ	1	4.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากตารางที่ 15 เทคนิควิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่ครูที่ใช้สัมภาษณ์สูงกว่า ร้อยละ 10.00 รายงานว่าคนใช้ เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) การให้ดาว (ร้อยละ 24.00)
- 2) การร้องเพลง (ร้อยละ 16.00)
- 2) การให้เด็กตั้งกฎเกณฑ์ของห้องด้วยตนเอง (ร้อยละ 16.00)
- 2) การชมเชย (ร้อยละ 16.00)
- 3) การให้ทำท่าทางตามครูสั่ง (ร้อยละ 12.00)

4.3. เทคนิควิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมจากผลการสังเกต

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของเด็กวัยอนุบาล อายุ 4-6 ปี ประกอบด้วยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนชั้นอนุบาลเพิ่มเติม ได้พบวิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของครู ซึ่งจำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่

1.1) การไม่สนใจ ไม่มองนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมทางสังคม

1.2) การแยกนักเรียนไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้รับความสนใจ

จากครูหรือเพื่อนเลย การแยกนักเรียนออกจากกิจกรรมที่นักเรียนกำลังทำและชอบ เช่น "ครูอนุญาตให้ ค.ช. ไข่ อยู่ตรงนี้ได้ (ครูปล่อยเด็กคนอื่นไปเรียนกิจกรรมพิเศษ) ครูอนุญาตให้ไปเรียนศิลปะได้แต่ต้องยืนให้เรียบร้อยก่อน" เป็นต้น

2) การเตือนด้วยท่าทาง ได้แก่

2.1) การจ้องมองและขมวดคิ้ว เช่น ระหว่างการเล่านิทานนักเรียนคลานเข้ามาหาครูจนคิด ครูหยุดเล่านิทานแล้วมองหน้านักเรียน นักเรียนคลานถอยกลับไปเค็มครูจึงเล่านิทานต่อ เป็นต้น

2.2) ส่งเสียงกระแอม จี๊ปาก ฯลฯ ได้แก่

(1) การจี๊ปาก เพื่อไม่ให้เด็กเห็นหัวเราะเพื่อน

(2) การจี๊ปาก เพื่อไม่ให้เด็กเห็นคุยกันหรือทำเสียงดัง

2.3) การทำเสียงสัญญาณจากเครื่องดนตรี เช่น รำมะนา (tamboureen)

กึ่งสามเหลี่ยม (triangle) ดังนี้

(1) เพื่อเรียกเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น นวนชชช

(2) เพื่อเรียกนักเรียนมาเข้าแถว

(3) เพื่อบอกเวลา เช่น เก็บของเล่น

(4) สิ้นกระดิ่งพร้อมทำท่านิ้วชี้ตะปอก เพื่อไม่ให้เด็กเห็นคุยกัน

2.4) สิ้นหน้า หรือโบกมือห้ามนักเรียน เช่น ครูโบกมือขณะพูดว่า

"ระหว่างครูพูด ไม่ให้พูดสวนขึ้นมา" เป็นต้น

2.5) การชี้ตัวไปที่นักเรียน เช่น นักเรียนพูดแทรกครู ครูชี้ไปที่นักเรียน
ที่พูดให้นักเรียนเงียบ เป็นต้น

2.6) การทำสัญญาณมือ

(1) นิ้วและริมฝีปาก หมายถึงการให้เงียบ

(2) สันมือทั้งสองข้างไปหน้า หันฝ่ามือเข้าหากัน หมายถึง

การให้เข้าแถวตอนลึกเพื่อเล่นเกม

3) การเตือนด้วยคำพูด

3.1) การเรียกชื่อนักเรียนเบาๆ ได้แก่

(1) การเรียกชื่อตอนเมื่อเด็กคุย หรือเล่นกันเสียงดัง

3.2) การเรียกชื่อนักเรียนดังๆ เช่น การเรียกชื่อเด็กที่ยัง

ไม่เงียบ เล่นกันในขณะที่ครูสอน เป็นต้น

3.3) การพูดเตือน ด้วยน้ำเสียงปกติ

(1) "กลุ่มไหนเล่นของเล่นมาเก็บให้เรียบร้อย คุณได้โต๊ะ บนโต๊ะ"

(2) "อีกห้านาที จะหมดเวลานะ"

(3) "ไม่ต้องวิ่งนะ"

(4) "อย่านอนนะคะ นั่งให้เรียบร้อย เด็กขวาน้องมาเห็นแบบนี้

แน่เลย"

3.4) การพูดเตือน ด้วยน้ำเสียงจริงจัง(การดุว่า) เช่น "นี่ ทาง
ของว่างแล้วไปเรียนศิลปะ. ไม่รู้หรือไง เก็บของเล่นเดี๋ยวนี้นะ" เป็นต้น

3.5) การคาดโทษ (ถ้า...จะ...) บอกวิธีการลงโทษไว้ด้วย

(1) "วันนี้ ถ้าใครไม่พูดจะพาไปนั่งสมาธิ"

(2) "ถ้าใครนั่งไม่เรียบร้อย "เดี๋ยวจะให้มาเป็นองครักษ์"

ของครู" (มานั่งใกล้ครู)

(3) "ถ้าใครเดินไม่เรียบร้อย จะให้กลับไปเดินมาใหม่"

พฤติกรรมนั้นก็ได้

3.6) การพูดชู้ให้เด็กกลัว (ชู้ให้กลัว) แต่เด็กอาจจะไม่ต้องแสดง

- (1) "ถ้าฉันเรียนชั้น อาจจะตกซ้ำชั้นด้วยนะ"
- (2) "เดี๋ยวगेละนะ เดี่ยวดีเลย"
- (3) "ใครใช้ปากทำงาน เดี่ยวจะให้ใช้ปากคาบดินสอด่แทน"
- (5) "วันนี้ ค.ช.ไก่จะได้ไปอยู่ห้องครูสมร"

3.7) การถาม แบบต้องการคำตอบ เช่น "พร้อมที่จะฟังนิทานหรือยัง"

3.8) การถามแบบไม่ต้องการคำตอบ แต่ต้องการให้นักเรียนเปลี่ยน

พฤติกรรมเป็นพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติ

(1) "ค.ช.ไก่ รู้ตัวหรือเปล่าว่าทำอะไร" (ครูเขียนพยัญชนะ แต่ค.ช.ไก่ ไปเล่นโลกแทน)

(2) "กลุ่ม 1 ทำไมเสียงดังจังเลย"

(3) "ใครลืมนั่งของคนเองคะ เดี่ยวจะหาให้ ค.ญ.แจ้วลืมา

อะไรหรือเปล่าคะ กลับไปนั่งที่ได้"

4) การดึงดูดความสนใจ หรือการเบนความสนใจของนักเรียน

4.1) การให้นับเลข

4.2) การท่องคำคล้องจอง

4.3) การร้องเพลง

4.4) การเล่นเกม

4.5) การเรียกเด็กให้มาทำงานที่โต๊ะครู

5) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม

5.1) การห้าม

5.2) การปฏิเสธ เช่น "แย่งกันตอบอย่างนี้ ครูไม่เอา ยังไม่ได้ชี้ใคร

เลข ค.ช.ไก่ ไม่ได้เรียกเลขนะคะ ต้องรอ" เป็นต้น

5.3) การตัดสิทธิ์บางประการ เช่น ครูพูดกับนักเรียนที่กำลังคุยและเล่นกันว่า "นักเรียน 3 คน นี้ จะไม่ได้ลงสนามนะ" เป็นต้น

5.4) การเรียกนักเรียนมาขึ้นหน้าชั้น

5.5) การให้นักเรียนสงบ อึ้งนิ่งๆ

(1) ให้นิ่งตัวตรง

(2) ให้นิ่งสมาธิ

(3) เอมมือไว้บนตัก

(4) นั่งกันคิดฝัน "தாகาวตราช้าง"

(5) ให้นิ่งกอดคอก

(6) ให้เด็กทำท่าดอกตะปูตนเอง

6) การลงโทษ

6.1) การลงโทษทางกาย

(1) การตีมือเบาๆ

(2) ให้นักโทษ 10 ที เพราะโทษของไปที่โต๊ะอื่น

(3) การตีมือแรงๆ

(4) การตีกัน เพราะนักเรียนป็นหน้าต่างจะไปเก็บกระเป๋

ที่หล่นอยู่ (อาคารชั้นเดียว)

(5) ถ้าตอบคำถามไม่ถูกต้อง ครูให้นักเรียนยืนไว้จนกว่าจะ

ตอบถูก

(6) การให้นักเรียนที่เล่นกัน คุยกัน ทำท่าทางตามคำสั่ง

"ยืน นิ่ง ยืน นิ่ง" สลับกัน 10 ครั้ง

6.2) การลงโทษทางวาจา เช่น พูดว่า "ค.ช. ไข่ โธโธ... คาราประจำห้อง" (เป็นนักเรียนที่ซนมาก) (เพื่อนๆหัวเราะกันใหญ่ ครูข่ม)

7) การเสริมแรงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมทาง

สังคม

7.1) การชมเชย

(1) การชมเชยด้วยสีหน้าท่าทาง เช่น การยิ้ม เป็นต้น เช่น ค.ช.ไก่ มาหาครูแล้วชี้ไปที่หลังห้อง ซึ่งมีบล็อกไม้ต่อเป็น "หอคอย" อยู่ ครูมอง ยิ้ม แล้วพยักหน้า ถามว่า "นับดูสิว่ามีกี่ชั้น"

(2) การพูดชมเชย เช่น "ดีมาก" "เก่งมาก" "น่ารักมาก" "สวยมาก"

(3) การพูดชมเชยนักเรียนหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนทำตามแบบอย่างที่ดี เช่น "เก่งมาก แสดงว่าเวลาที่ครูเล่านิทานเขาก็ตั้งใจฟัง ถ้านักเรียนฟังที่ครูสอน นักเรียนก็จะเก่งอย่างนี้ ค.ญ.จิ๋ว สอบได้แน่ๆ"

(4) การพูดชมเชยนักเรียนทั้งชั้น เช่น "ขอชื่นชมนักเรียนห้องนี้ ช่วงนี้ไม่ค่อยเล่นรุนแรงกันแล้ว"

7.2) การให้รางวัล ได้แก่ ดาว เช่น "กลุ่มไหนครบและเรียบร้อย ผลงานดี ครูจะให้ดาวบนกระดาน" "กลุ่มไหนตอบคำถามถูกต้อง ทำงานเรียบร้อย ผลงานดี ครูจะให้ดาวบนกระดาน"

7.3) การให้สิทธิพิเศษบางอย่าง เช่น "ถ้าใครทำงานเสร็จแล้ว ให้เล่นเสรีได้" "ใครน่ารัก ครูจะให้ออกมาหอบัตรค่าก่อน"

7.4) การให้เพื่อนปรบมือให้ เช่น "ถ้านักเรียนคิดว่า ใครทำสวย ก็ปรบมือให้"

7.5) การวิบคิน

(1) การลบดาว เช่น "ถ้ากลุ่มไหนส่งเสียงดัง ครูจะลบดาวบนกระดานทีละดวง"

(2) การหักคะแนน เช่น "เด็กผู้ชายชอบเล่นกันมากเลยถูกหักคะแนนลไปเยอะ อาจารย์จะหักคะแนน 1 คะแนน สำหรับคนที่หัวเราะเขาเพื่อน"

- 8) การสร้างข้อตกลง สัญญา กฎเกณฑ์ของห้อง ได้แก่
 - 8.1) การให้นักเรียนชกมือก่อนตอบคำถาม
 - 8.2) การกำหนดข้อตกลง หรือกฎเกณฑ์ "เมื่อนักเรียนจะไปไหน ต้องขออนุญาตครูก่อน"
 - 8.3) การเดินแถว ครูให้นักเรียนโพล้มือไว้ข้างหลัง เพื่อไม่ให้เอาไปปลุกเพื่อน หรือเล่นกับเพื่อนระหว่างเดินแถว
 - 8.4) การให้นักเรียนมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อตกลง สัญญาหรือกฎเกณฑ์ของห้อง
 - 8.5) การสร้างข้อตกลงใหม่ เมื่อมีสถานการณ์ปัญหาใหม่ๆเกิดขึ้น
 - 8.6) การทบทวนข้อตกลง สัญญา กฎเกณฑ์ของห้องอยู่เสมอ
- 9) การแสดงความห่วงใย ได้แก่ การโอบกอดคนแสดงสีหน้าเห็นใจ เมื่อมีเด็กหญิงคนหนึ่งเดินมาหาครู ซึ่งให้ครูดูที่จุก เลือดกำเดาไหล
- 10) วิธีอื่นๆ ในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่
 - 10.1) การจัดที่นั่งนักเรียน เช่น จะมีการสลับที่นั่งชายหญิงทุกวันศุกร์ โดยให้นักเรียนหญิงสลับกับนักเรียนชายไปเรื่อยๆ การให้เด็กนั่งเป็นกลุ่ม
 - 10.2) การเลือกหัวหน้าห้องทุกวันศุกร์ โดยนักเรียนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในการเลือกหัวหน้าห้อง ครูจัดให้มีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้
 - 10.3) การนับเลข
 - 10.4) การท่องคำคล้องจอง ร้องเพลงประกอบท่าทาง เล่นเกม
 - 10.5) การพูดคุยกับเด็ก การเดินไปรอบๆห้อง ขณะที่เด็กทำกิจกรรม
 - 10.6) การพูดคุยชี้แจงด้วยเหตุผล

ตอนที่ 5 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
ได้นำเสนอ โดยลำดับดังนี้

5.1 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

จากผลการตอบแบบสอบถาม

5.2 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล

จากผลการสังเกต



จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5.1 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมจากการตอบแบบสอบถาม
วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมจากการตอบแบบสอบถาม
ทั้ง 2 สถานการณ์ที่มีกพบในเด็กวัยอนุบาล ได้แสดงไว้ในตารางที่ 16-23 ดังนี้.

1) สถานการณ์การทะเลาะวิวาท

ตารางที่ 16 จำนวน และร้อยละของครูที่เลือกใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมเมื่อนักเรียนทำท่าจะทะเลาะกัน

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา รวม	24	8.34	5	1.79	6	2.14	35	12.46	3
1.1 ไม่สนใจในระยะ แรก	24	8.34	5	1.79	6	2.14	35	12.46	N=281
2. เตือนด้วยท่าทาง รวม	100	35.59	43	15.32	28	9.96	171	15.21	1
2.1 จ้องมองและขมวด คิ้ว	14	4.98	8	2.85	6	2.14	28	9.96	
2.2 ส่งเสียงกระแอม	61	21.71	17	6.05	7	2.49	85	30.25	
2.3 ทำเสียง สักพยางค์ เช่น ตักลอง	17	6.05	9	3.20	7	2.49	33	11.74	
2.4 สันหน้าโบกมือห้าม	8	2.85	9	3.20	8	2.85	25	8.90	N=1124

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตแก้ปัญหา								เวียง
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
3. เดือนด้วยคำพูด รวม	120	42.70	117	41.64	66	23.48	232	13.76	2
3.1 เร็กชื่อนักเรียน เบา ๆ	58	20.64	41	14.56	10	3.56	109	38.79	
3.2 เร็กชื่อนักเรียน ดัง ๆ	27	9.61	19	6.76	9	3.20	55	19.57	
3.3 ถาม "เกิดอะไร ขึ้น"	17	6.05	45	6.02	33	11.74	54	19.22	
3.4 พูด "เล่นกันดี ๆ นะ"	19	6.76	42	14.95	48	17.08	109	38.79	
3.5 พูด "สงสัยว่าต้อง พาไปพบครูใหญ่ แล้วนะ"	2	0.72	1	0.35	1	0.35	4	1.42	
3.6 พูด "เคี้ยว ก็ไม่ ให้กลับบ้านหรอก"	3	1.07	1	0.35	6	2.14	10	3.56	N=1686

ตารางที่ 16 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4. เบนความสนใจ รวม	23	8.18	21	7.47	77	27.40	140	6.61	6
4.1 เดินเข้าไปหาแล้วพูด "คุณเพื่อนของเขาอะไรกันอยู่"	15	5.34	19	6.76	24	6.54	58	20.64	
4.2 พูด "พวกเรามาร้องเพลงกันดีกว่า"	5	1.78	7	2.49	22	7.83	34	12.10	
4.3 พูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"	3	1.07	14	4.98	31	11.03	48	17.08	N=843
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	23	8.19	29	10.32	27	9.61	79	9.37	4
5.1 แยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้รับการสนใจจากครูหรือเพื่อนเลย	4	1.42	4	1.42	6	2.14	14	4.89	

ตารางที่ 16 ชั้นตอนทีมนักเรียทำท่าจะทะเลาะกัน วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม
เรียงจากมากไปหาน้อย ตามลำดับมีดังนี้

1. การเคลื่อนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 51.21)
 - 1) การส่งเสียงกระแอม จี๊ปาก (ร้อยละ 30.25)
 - 2) การทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ ฯลฯ (ร้อยละ 11.74)
2. การเคลื่อนด้วยคำพูด (ร้อยละ 13.76)
 - 1) การเรียกชื่อนักเรียนเบา ๆ และการพูด "เล่นกันดี ๆ นะ" (ร้อยละ 38.79)
 - 2) การเรียกชื่อนักเรียนดัง ๆ (ร้อยละ 19.57)
3. การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 12.46)
 - 1) ไม่สนใจในระยะแรก (ร้อยละ 12.46)
4. การใช้คำสั่ง และกำลัง เพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 9.37)
 - 1) การพูด "ทำอย่างนี้อีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 12.46)
 - 2) การพูด "อย่านะ" "หยุดนะ" (ร้อยละ 10.68)
5. การลงโทษ (ร้อยละ 9.13)
 - 1) การพูด "เป็นเด็กไม่น่ารักเลย" (ร้อยละ 16.01)
 - 2) การพูด "ครูเสียใจนะ" (ร้อยละ 5.69)
6. การเบนความสนใจ (ร้อยละ 6.61)
 - 1) เดินเข้าไปหาแล้วพูด "คุณเพื่อนที่เขาทำอะไรกันอยู่" (ร้อยละ 20.64)
 - 2) การพูด "เรามานั่งนิทานกันดีกว่า" (ร้อยละ 17.08)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้ชีวิตกับปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธี
 อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว นักเรียนหยุดทะเลาะกัน

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ	
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา	รวม	24	8.54	58	20.64	48	17.08	130	23.13	3
1.1 เลิกสนใจ		5	1.78	2	0.71	4	1.42	11	3.91	
1.2 ทำกิจกรรมที่ต่างไว้ต่อไปเพราะปัญหาชนิดนี้แล้ว		19	6.76	56	19.93	44	15.66	119	42.35	N=562
2. เสริมแรง	รวม	219	76.15	167	59.43	109	38.79	495	25.17	2
2.1 สัมภาษณ์นักเรียน		63	22.42	21	7.47	17	6.05	101	35.94	
2.2 แสดงความชื่นชมด้วยการพิกหน้า		35	12.46	23	8.19	11	3.19	69	24.56	
2.3 เข้ามาโอบกอด		34	12.10	21	7.47	14	4.99	69	24.56	
2.4 พุดชมเชยทันที "ดีมาก"		70	24.91	49	17.44	26	9.25	145	51.60	
2.5 ให้รางวัล เช่น คาว ผักเกอร์		6	2.14	8	2.85	11	3.91	25	8.90	



ตารางที่ 17 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.6 ให้เพื่อนปรบมือให้	9	3.20	38	15.52	22	7.83	69	24.56	N=1967
2.7 ได้รับสิทธิพิเศษ บางอย่าง เช่น ได้ออกไปเล่น สนามก่อน	2	0.71	7	2.49	8	2.85	17	6.04	
3. เตือนด้วยคำพูด รวม	14	4.98	10	3.56	13	4.63	37	13.17	4
3.1 พูด "ถ้าทำอีกจะ ไม่ให้เพื่อนเล่น ด้วย"	14	4.98	10	3.56	13	4.63	37	13.17	N=281
4. สั่งเกต รวม	27	9.61	41	14.59	101	35.94	169	60.1	1
4.1 คอยสั่งเกต พฤติกรรมนักเรียน ต่อไปอีกระยะหนึ่ง	27	9.61	41	14.59	101	35.94	169	60.14	N=281
5. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	2	0.71	5	1.73	10	3.56	17	6.04	5 N=281

จากตารางที่ 17 ในชั้นตอนที่ครูได้แก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว
นักเรียนหยุดทะเลาะกัน วิธีที่ครูใช้ในชั้นต่อไปเรียงจากมากไปหาน้อย ตามลำดับมีดังนี้

- 1) การสังเกต (ร้อยละ 60.14)
 - 1) คอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง (ร้อยละ 60.14)
- 2) การเสริมแรง (ร้อยละ 25.17)
 - 1) การพูดชมเชยดีมาก "ดีมาก" (ร้อยละ 51.60)
 - 2) การยิ้มให้นักเรียน (ร้อยละ 35.94)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 23.13)
 - 1) ทำกิจกรรมที่ค้างไว้ต่อไป เพราะปัญหาสิ้นสุดแล้ว (ร้อยละ 42.35)
 - 2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 3.91)
- 4) การเตือน (ร้อยละ 13.17)
 - 1) การพูด "ถ้าทำอีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 13.17)

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาด้วยวิธี
 อย่างใดอย่างหนึ่งไปแล้ว แต่เหตุการณ์ทะเลาะวิวาทยังคงดำเนินต่อไป

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียง ลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เหยียดข้อพฤติกรรมที่ เป็นปัญหา รวม	2	0.71	2	0.71	2	0.71	6	2.14	7
1.1 เลิกสนใจ	2	0.71	2	0.71	2	0.71	6	2.14	N=281
2. เคืองด้วยท่าทาง รวม	44	15.66	41	14.59	8	2.84	93	8.27	6
2.1 จ้องมองและขมวด นิ้ว	5	1.78	7	2.49	1	0.36	13	4.63	
2.2 ส่งเสียงกระแอม จู้ปาก	15	5.34	7	2.50	2	0.71	24	8.54	
2.3 ทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ	11	3.91	20	7.12	2	0.71	33	11.74	
2.4 สิ่งหน้าหรือโบกมือ ห้าม	12	4.63	7	2.50	3	1.07	23	8.18	N=1124

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. เดือนด้วยคำพูด รวม	162	57.70	106	37.72	110	39.15	378	19.22	2
3.1 เรียกชื่อนักเรียน เบา ๆ	36	12.81	11	3.91	3	1.07	50	17.79	
3.2 เรียกชื่อนักเรียน ดัง ๆ	56	19.93	16	5.69	5	1.78	77	27.40	
3.3 ถาม "เกิดอะไร ขึ้นอีก ทำไมไม่ เชื่อดี"	50	17.79	33	11.74	35	12.46	118	41.99	
3.4 พูด "เล่นกันดี ๆ นะ"	7	2.49	21	7.47	27	9.61	55	19.57	
3.5 พูด "ถ้าทำอย่างนี้ อีกนะเดี๋ยวจะไม่ ให้เพื่อนเล่นด้วย"	6	2.13	24	8.54	19	6.76	49	17.44	
3.6 พูด "สงสัยว่าต้อง พาไปพบครูใหญ่ แล้วนะ"	5	1.78	1	0.36	11	3.91	17	6.04	
3.7 พูด "เดี๋ยวก็ไม่ให้ กลับบ้านหรอก"	2	0.71	0	0.00	10	3.56	12	4.27	N=1967

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4. เบนความสนใจ รวม	47	16.73	67	23.84	64	22.78	178	21.12	1
4.1 เดินเข้าไปหาและพูด "คุเพื่อน ๆ ลีเขาทำอะไรกันอยู่"	36	12.81	43	15.30	15	5.34	94	33.45	
4.2 พูด "เรามาร้องเพลงกันดีกว่า"	6	2.14	7	2.49	17	6.04	30	10.68	
4.3 พูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"	5	1.78	17	6.04	32	11.39	54	19.22	N=843
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	28	6.04	32	4.99	28	4.27	85	10.20	3
5.1 แยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่ง โดยไม่ได้รับความสนใจจากครูเลย	10	3.50	18	6.41	16	5.69	44	5.21	N=843
5.2 จับมานั่งใกล้ครู	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	

ตารางที่ 18 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
6. ลงโทษ รวม	18	6.41	37	13.17	52	18.50	107	12.70	4
6.1 พูด "เป็นเด็กไม่ น่ารักเลย"	12	4.27	18	6.41	31	11.03	61	21.71	
6.2 พูด "ครูเสียใจนะ"	6	2.14	16	5.69	20	7.12	42	11.95	
6.3 เล่นเข้าไปดี หรือ ฯลฯ	0	0.00	3	1.07	1	0.36	4	1.42	
7. ใช้เหตุผล รวม	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	8
7.1 ถาม "เล่าให้ครู ฟังหน่อย เกิด อะไรขึ้น"	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	
8. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	2	0.71	11	3.91	14	4.98	27	9.61	5

N=843

N=281

N=281

จากตารางที่ 18 ในชั้นตอนที่ครูได้แก้ปัญหาด้วยวิธีอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว แต่เหตุการณ์
ทะเลาะวิวาทยังคงดำเนินต่อไป วิธีที่ครูใช้ในชั้นต่อไปเรียงจากมากไปหาน้อยมี ดังนี้

- 1) การเบนความสนใจ (ร้อยละ 21.12)
 - 1) การเดินเข้าไปหาแล้วพูดว่า "คุณเพื่อน ๆ สี เขากำลังทำอะไรกันอยู่" (ร้อยละ 33.45)
 - 2) การพูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า" (ร้อยละ 19.22)
- 2) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 19.22)
 - 1) การถาม "เกิดอะไรขึ้น ทำไมไม่เชื่อครู" (ร้อยละ 41.99)
 - 2) การเรียกชื่อนักเรียนดัง ๆ (ร้อยละ 27.40)
- 3) การใช้คำสั่งและกำลัง เพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 15.30)
 - 1) การแยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่ง โดยไม่ได้รับความสนใจจากครูเลย (ร้อยละ 10.20)
 - 2) การพูด "อย่าทำอีกนะ หยุดได้แล้ว" (ร้อยละ 14.59)
- 4) การลงโทษ (ร้อยละ 12.70)
 - 1) การพูด "เป็นเด็กไม่น่ารักเลย" (ร้อยละ 21.71)
 - 2) การพูด "ครูเสียใจนะ" (ร้อยละ 11.95)
- 5) การเตือนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 8.27)
 - 1) การทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ (ร้อยละ 11.74)
 - 2) การส่งเสียงกระแอม หรือจู้ปาก (ร้อยละ 8.54)
- 6) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 2.14)
 - 1) เลิกสนใจ (ร้อยละ 2.14)

ตารางที่ 19 จำนวน และร้อยละของครูที่เลือกใช้ชีวิตกับปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาด้วยวิธีใน
ตารางที่ 18 แล้วนักเรียนหยุดทะเลาะกัน

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	18	6.41	41	14.59	68	24.20	127	22.60	3
1.1 เลิกสนใจ	3	1.07	0	0.00	5	1.78	8	2.84	
1.2 ทำกิจกรรมที่ต่าง ไว้ต่อไป เพราะ ปัญหาชนิดนี้แล้ว	15	5.34	41	14.59	63	22.42	119	42.35	
2. เสริมแรง รวม	227	80.78	184	65.48	97	34.52	508	25.83	2
2.1 สัมผัสให้นักเรียน	62	22.06	10	3.56	9	3.20	81	28.83	
2.2 แสดงความชื่นชม ด้วยการพยักหน้า	31	11.03	27	9.61	4	1.42	62	22.06	
2.3 เข้ามาโอบกอด	25	8.90	21	7.47	13	4.63	59	21.00	
2.4 พูดชมเชยทันที "ดีมาก"	86	30.60	50	17.79	21	7.47	157	55.87	
2.5 ให้รางวัล เช่น ดาว สติกเกอร์ ขนม ฯลฯ	7	2.49	14	4.98	7	2.49	28	10.00	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.6 ให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้	14	4.98	53	18.86	38	13.52	105	37.40	
2.7 ได้ร้อบสิทธิ์พิเศษบางอย่าง เช่น ได้ออกไปเล่นสนามก่อนคนอื่น	2	0.71	9	3.20	5	1.78	16	5.70	N=1967
3. เตือนด้วยคำพูด รวม	9	3.20	13	4.63	9	3.20	31	2.78	4
3.1 พูด "ถ้าทำอีกจะไม่มีให้เพื่อนเล่นด้วย"	9	3.20	13	4.63	9	3.20	31	11.03	N=281
4. สิ่งเกิด รวม	33	11.74	31	11.03	90	32.02	154	54.80	1
4.1 คอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง	33	11.74	31	11.03	90	32.02	154	54.80	N=281

ตารางที่ 19 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกวิธีขึ้นกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
5. นำเด็กออกจากสถาน การเลี้ยง รวบรวม	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	6
5.1 ให้อาหารหนึ่งใกล้ ๆ กันหรือให้อาหาร งานกับครู	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	N=281
6. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวบรวม	0	0.00	1	0.36	6	2.14	7	2.40	5 N=281

จากตารางที่ 19 ในขั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาด้วยวิธีดังแสดงในตารางที่ 18 แล้วนักเรียน
หาคะเลาะกัน วิธีที่ครูใช้ขั้นตอนต่อไป เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี ดังนี้

- 1) การสังเกต (ร้อยละ 54.80)
 - 1) การคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง (ร้อยละ 54.80)
- 2) การเสริมแรง (ร้อยละ 25.83)
 - 1) การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" (ร้อยละ 55.87)
 - 2) การให้เพื่อน ๆ ปรบมือให้ (ร้อยละ 37.40)

- 3) การฝึกเจตต์ต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 22.60)
 - 1) ทำกิจกรรมที่ค้างไว้ต่อ เพราะปัญหายุติแล้ว (ร้อยละ 42.35)
 - 2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 2.84)
- 4) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 2.76)
 - 1) การพูด "ถ้าทำอีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 11:03)
- 5) การนำเด็กออกจากสถานการณ์ (ร้อยละ 0.36)
 - 1) การให้แยกนั่งใกล้ ๆ กัน หรือให้นั่งทำงานกับครู (ร้อยละ 0.36)



จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้ชีวิตกับปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูกับปัญหาพฤติกรรมด้วย
วิธีในตารางที่ 18 แล้วนักเรียนยังทะเลาะกันอยู่

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่ เป็นปัญหา รวม	10	5.69	14	4.98	22	7.83	46	8.19	6 N=562
1.1 เลิกสนใจ	4	1.42	0	0.00	4	1.42	8	2.84	
1.2 แยกนักเรียนที่ ทะเลาะกันออกไป ข้างนอก	6	2.14	14	4.98	18	6.41	38	13.52	
2. เตือนด้วย ท่าทาง รวม	75	26.69	29	10.32	18	6.41	122	8.68	5
2.1 จ้องมองและขมวด นิ้ว	13	4.63	5	1.78	4	1.42	22	7.83	
2.2 ส่งเสียงกระแอม จิบปาก ฯลฯ	14	4.98	6	2.14	2	0.71	22	7.83	
2.3 ทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ	10	5.69	1	0.36	1	0.36	12	4.27	
2.4 สิ้นหน้าหรือโบทมือ ห้ามนักเรียน	10	5.69	4	1.42	3	1.07	17	6.04	

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.5 เดินเข้าไปและ โหล่เบา ๆ	28	9.96	13	4.63	8	2.84	49	17.44	N=1405
3. เดือนด้วยคำพูด รวม	107	38.08	84	30.00	73	26.08	266	15.78	2
3.1 เรียกชื่อนักเรียน เบา ๆ	20	7.12	9	3.20	2	0.71	31	11.03	
3.2 เรียกชื่อนักเรียน ดัง ๆ	38	13.52	5	1.78	7	2.49	50	17.79	
3.3 ถาม "เกิดอะไร ขึ้นอีก ทำไมยัง ไม่หยุดทะเลาะ กันอีก"	35	12.46	49	17.44	19	6.76	103	36.65	
3.4 พูด "ถ้าทำอย่างนี้ อีกจะไม่ให้เพื่อน เล่นด้วย"	6	2.14	15	5.34	27	9.61	48	17.08	
3.5 พูด "สงสัยว่าต้อง ไปหาครูใหญ่แล้ว นะ"	5	1.78	7	2.49	11	3.91	23	8.18	

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกวิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3.6 ชุด "อีกแล้วนะ เดี๋ยวก็ไม่ให้กลับบ้านหรอก"	3	1.07	1	0.36	7	2.49	11	2.49	N=1686
4. เบนความสนใจ รวม	19	6.76	43	15.30	52	18.51	114	13.52	3
4.1 เดินเข้าไปหาและ พูด "คุณเพื่อน ๆ สบาย เขาทำอะไรกัน อยู่"	13	4.63	28	9.96	24	7.83	65	23.13	
4.2 ชุด "เรามาร้อง เพลงกันดีกว่า"	4	1.42	8	2.84	7	2.49	19	6.76	
4.3 ชุด "เรามาฟัง นิทานกันดีกว่า"	2	0.71	7	2.49	21	7.47	30	10.68	N=843

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อ หยุดพฤติกรรม รวม	55	19.57	52	18.50	30	10.68	137	24.38	1
5.1 พูด "อย่าทำอีกนะ บอกให้หยุดนะ"	15	5.34	10	3.56	8	2.84	33	11.74	
5.2 แยกนักเรียนทั้งสอง ออกจากกัน	40	14.23	42	14.95	22	7.83	104	37.01	
6. ลงโทษ รวม	23	8.18	48	17.08	61	21.71	132	11.74	4
6.1 พูด "เป็นเด็กไม่น่า รักเลย"	10	3.56	38	13.52	24	8.54	72	25.62	
6.2 พูด "ครูเสียใจ มากนะ"	10	3.56	9	3.20	34	12.10	53	18.86	
6.3 เดินเข้าไปตี หัก เบา ๆ	5	0.71	1	0.36	3	1.07	6	2.14	
6.4 ตีแรง ๆ	1	0.36	0	0.00	0	0.00	1	0.36	N=1124

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
7. ใช้เหตุผล รวม	0	0.00	0	0.00	1	0.36	1	0.36	8
7.1 ให้เข้ามาหาครู ถามสาเหตุและ พูดให้เห็นโทษของ การทะเลาะกัน และให้เด็กอภิปราย แก้กัน	0	0.00	0	0.00	1	0.36	1	0.36	N=281
8. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	6	2.14	1	0.36	13	4.63	20	7.12	7 N=281

จากตารางที่ 20 ในชั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีดังแสดงในตารางที่ 19 แล้ว
นักเรียนยังทะเลาะกันอยู่ วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาในชั้นต่อไป เรียงจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้

- 1) การใช้คำสั่ง และกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 24.38)
 - 1) การแยกนักเรียนทั้งสองออกจากกัน (ร้อยละ 37.01)
 - 2) การพูด "อย่าทำอีกนะ บอกให้หยุดนะ" (ร้อยละ 11.74)
- 2) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 15.78)
 - 1) การถาม "เกิดอะไรขึ้นอีก ทำไมยังไม่หยุดทะเลาะกันอีก" (ร้อยละ 36.65)
 - 2) การเรียกชื่อ นักเรียนดัง ๆ (ร้อยละ 17.79)
- 3) การเบนความสนใจ (ร้อยละ 13.52)
 - 1) การเดินเข้าไปหาแล้วพูด "ดูเพื่อนๆ ซิ เขาทำอะไรกันอยู่" (ร้อยละ 23.13)
 - 2) การพูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า" (ร้อยละ 10.68)
- 4) การลงโทษ (ร้อยละ 11.74)
 - 1) การพูด "เป็นเด็กไม่น่ารักเลย" (ร้อยละ 25.62)
 - 2) การพูด "ครูเสียใจมากนะ" (ร้อยละ 18.86)
- 5) การเตือนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 8.68)
 - 1) การเดินเข้าไปและไหล่เบา ๆ (ร้อยละ 17.44)
 - 2) การจ้องมองและขมวดคิ้ว และการส่งเสียงกระแอม จี๊ปาก ฯลฯ (ร้อยละ 7.83)
- 6) การทำเนิกเจตต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 8.19)
 - 1) การแยกนักเรียนที่ทะเลาะกันออกไปนอกห้อง ขณะที่ครูและเพื่อนๆ ทำกิจกรรมอยู่ในห้อง (ร้อยละ 13.52)
 - 2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 2.84)
- 7) การใช้เหตุผล (ร้อยละ 0.36)
 - 1) ให้เข้ามาหาครู ถามสาเหตุ และพูดให้เห็นโทษของการทะเลาะกัน และให้เด็กรู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน (ร้อยละ 0.36)

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อปัญหารุนแรงขึ้น

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เหยียดข้อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	0	0.00	2	0.71	4	1.42	6	2.14	4
1.1 หุุดคนแก้ปัญหาเพราะเกินความสามารถ	0	0.00	2	0.71	4	1.42	6	2.14	
2. ดำเนินการต่อเกี่ยวกับการแก้ปัญหาอื่น ๆ รวม	263	93.59	188	66.90	145	51.60	596	42.42	1
2.1 ทบทวนวิธีที่ทำนไว้แก้ปัญหาอื่นอีกครั้ง	74	26.33	34	12.10	14	4.98	122	34.42	
2.2 พยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง	138	49.11	73	27.78	8	8.84	224	79.72	
2.3 คอขสิ่งเกิดพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกกระษะหนึ่ง	23	11.39	15	5.34	67	23.84	114	40.57	
2.4 หาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองอีกครั้ง	18	6.41	61	21.71	55	19.57	134	47.69	
2.5 ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญในปัญหานั้น	1	0.36	0	0.00	1	0.36	2	0.71	N=1405

ตารางที่ 21 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. ปรึกษาคณากรรณอื่น ๆ รวม	23	8.19	79	28.11	112	39.86	214	15.23	2
3.1 ปรึกษาครูคนอื่น ๆ	8	2.84	27	9.61	35	12.46	70	24.91	
3.2 ปรึกษาผู้บริหาร	1	0.36	4	1.42	19	6.76	24	8.54	
3.3 ปรึกษาศึกษานิเทศก์	3	1.07	0	0.00	1	0.36	4	1.42	
3.4 ปรึกษาผู้ปกครอง นักเรียน	10	3.56	45	16.01	47	16.73	102	36.30	
3.5 ปรึกษานักจิตวิทยา จิตแพทย์ หรือผู้ เชี่ยวชาญในปัญหานี้	1	0.36	3	1.07	10	3.56	14	4.98	N=1405
4. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	2	0.71	1	0.36	5	1.78	8	2.84	3

จากตารางที่ 21 เมื่อปัญหารุนแรงขึ้น วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับมีดังนี้

- 1) ดำเนินการต่อเกี่ยวกับการแก้ปัญหาอื่นๆ (ร้อยละ 93.59)
 - (1) ทบทวนวิธีที่ใช้แก้ปัญหานั้นอีกครั้ง (ร้อยละ 26.33)
 - (2) พยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง (ร้อยละ 49.11)

- 2) ปรึกษาคณาจารย์ (ร้อยละ 8.19)
 - (1) ปรึกษาครูคนอื่นๆ (ร้อยละ 2.84)
 - (2) ปรึกษาผู้บริหาร (ร้อยละ 0.36)

- 3) เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 0.00)
 - (1) หุ้ดแก้ปัญหา เพราะเกินความสามารถ (ร้อยละ 0.00)

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้ชีวิตกับปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูทำวิธีตามตารางที่ 21 แล้วนักเรียนหยุดทะเลาะกัน

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	13	4.63	19	6.76	49	17.44	81	14.41	4
1.1 เลิกสนใจ	5	1.78	1	0.36	1	0.36	7	2.49	
1.2 ทำกิจกรรมที่ต่าง ต่อไป เพราะปัญหา หายไปแล้ว	8	2.84	18	6.41	48	17.08	74	26.33	N=562
2. เสริมแรง รวม	224	79.72	183	65.12	112	39.86	519	26.39	2
2.1 สัมภาษณ์นักเรียน	40	14.23	10	3.56	7	2.49	57	20.28	
2.2 แสดงความชื่นชม ด้วยการพักหน้า	29	10.32	19	6.76	6	2.14	54	19.22	
2.3 เข้ามาโอบกอด	39	13.88	27	9.61	10	3.56	76	27.05	
2.4 พูด "ดีมาก น่ารัก มาก"	90	32.03	60	21.35	28	9.96	178	63.35	
2.5 ให้รางวัลเช่นดาว สติ๊กเกอร์ ขนม ฯลฯ	7	2.49	18	6.41	15	5.34	40	14.23	

ตารางที่ 22 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.6 ให้เพื่อนปามือให้	15	5.34	37	13.17	34	12.10	86	30.60	N=1967
2.7 ให้เล่นของเล่นชิ้น ใหม่ก่อนเพื่อนคน อื่น ๆ	4	1.42	12	4.27	12	4.27	28	9.96	
3.เตือนด้วยคำพูด รวม	21	7.47	32	11.39	21	7.47	74	26.33	
3.1 พูด "ไม่ทำอีกแล้ว นะ"	21	7.47	32	11.39	21	7.47	74	26.33	N=281
4.สังเกต รวม	31	11.03	28	9.96	78	27.76	137	48.75	1
4.1 คอยสังเกตพฤติ- กรรมนักเรียนต่อ อีกคนหนึ่ง	31	11.03	28	9.96	78	27.76	137	48.75	N=281
5.อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	1	0.39	6	2.14	0	0.00	7	2.49	5 N=281

จากตารางที่ 22 ในชั้นตอนที่ครูได้แก้ปัญหาด้วยวิธีดังแสดงในตารางที่ 21 แล้วนักเรียน
หุคทะเลาะกัน วิธีที่ครูใช้ เรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ มีดังนี้

- 1) การสังเกต (ร้อยละ 48.75)
 - 1) การคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่ออีกกระษะหนึ่ง (ร้อยละ 48.75)
- 2) การเสริมแรง (ร้อยละ 26.39)
 - 1) การพูด "ดีมาก น่ารักมาก" (ร้อยละ 63.35)
 - 2) การให้เพื่อน ๆ ปรมมือให้ (ร้อยละ 30.60)
- 3) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 26.33)
 - 1) การพูด "ไม่ทำอีกแล้วนะ" (ร้อยละ 26.33)
- 4) การแจิกเจสต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 14.41)
 - 1) การทำกิจกรรมที่ค้างไว้ต่อไป เพราะปัญหาสุติแล้ว (ร้อยละ 26.33)
 - 2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 2.49)



ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูทำตามวิธีในตารางที่ 21 แล้วนักเรียนยังคงทะเลาะกัน

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	6	2.14	2	0.71	6	2.14	14	2.50	4
1.1 เลิกสนใจ	6	2.14	1	0.36	1	0.36	8	2.84	
1.2 หยุดแก้ปัญหาเพราะเกินความสามารถ	0	0.00	1	0.36	5	1.78	6	2.14	N=562
2. ดำเนินการต่อเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ รวม	102	36.30	48	17.08	71	25.27	221	19.66	2
2.1 ทบทวนวิธีที่ท่านใช้แก้ปัญหาอีกครั้ง	85	42.70	34	12.09	11	3.91	130	46.26	
2.2 พยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง	99	35.23	73	25.97	16	5.69	188	66.90	
2.3 คอซสั่งเกิดพฤติกรรมนักเรียนต่ออีกระยะหนึ่ง	16	5.70	14	4.98	51	18.15	81	28.83	
2.4 ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญในปัญหานั้นๆ	1	0.36	0	0.00	9	3.20	10	3.56	N=1124

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีขึ้นกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. ปรึกษาบุคลากรอื่น ๆ รวม	77	27.04	137	48.75	161	57.30	375	26.70	1
3.1 ปรึกษาครูคนอื่น ๆ	26	9.25	31	11.03	28	9.96	85	30.25	
3.2 ปรึกษาผู้บริหาร	22	7.83	33	11.74	38	13.52	93	33.10	
3.3 ปรึกษาศึกษานิเทศก์	3	1.07	2	0.71	3	1.07	8	2.84	
3.4 ปรึกษาผู้ปกครอง นักเรียน	22	7.83	59	21.00	70	25.01	151	53.74	
3.5 ปรึกษานักจิตวิทยา จิตแพทย์ หรือ ผู้ เชี่ยวชาญในปัญหา ในปัญหานั้น ๆ	4	1.42	12	4.27	22	7.83	38	13.52	N=1405
4. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	3	1.07	0	0.00	6	2.14	9	320	3 N=281

จากตารางที่ 23 ในขั้นตอนที่ครูใช้วิธีแก้ปัญหาที่แสดงในตารางที่ 22 แล้วนักเรียนยังคงทะเลาะกันต่อไป วิธีที่ครูใช้ในการแก้ปัญหาในขั้นสุดท้ายเรียงจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ มีดังนี้

- 1) การปรึกษาบุคลากรอื่น ๆ (ร้อยละ 26.70)
 - 1) ปรึกษาผู้ปกครองนักเรียน (ร้อยละ 53.74)
 - 2) ปรึกษามุขบริหาร (ร้อยละ 33.10)
- 2) การดำเนินการต่อเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ (ร้อยละ 19.66)
 - 1) การพาสมาทาสำเหตุของปัญหาที่แท้จริง (ร้อยละ 68.90)
 - 2) การทบทวนวิธีที่ใช้กับปัญหานั้นอีกครั้ง (ร้อยละ 46.26)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 2.50)
 - 1) เลิกสนใจ (ร้อยละ 2.84)
 - 2) การหยุดแก้ปัญหา เพราะเกินความสามารถ (ร้อยละ 2.14)

สรุปวิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลใน
สถานการณ์การทะเลาะวิวาท

เมื่อนักเรียนทำท่าจะทะเลาะกัน วิธีที่ครูส่วนใหญ่เลือกใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมของ
เด็กวัยอนุบาล คือ การเตือนด้วยท่าทาง การส่งเสียงกระแอม จู๊ปาก การทำเสียงสัญญาณ
เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ เป็นต้น

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้วนักเรียนหยุดทะเลาะกัน วิธีที่ครูส่วนใหญ่
ใช้ต่อไป คือ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้ว แต่เหตุการณ์ทะเลาะวิวาทยังคง
ดำเนินการต่อไป วิธีที่ครูส่วนใหญ่ใช้ คือ เบนความสนใจ ได้แก่ การเดินเข้าไปหา และพูดว่า
"คูซิเพื่อนเขาทำอะไรกันอยู่" หรือการพูดว่า "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมแล้วนักเรียนหยุดทะเลาะกัน วิธีที่ครูส่วนใหญ่ใช้คือการสังเกต
การคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง

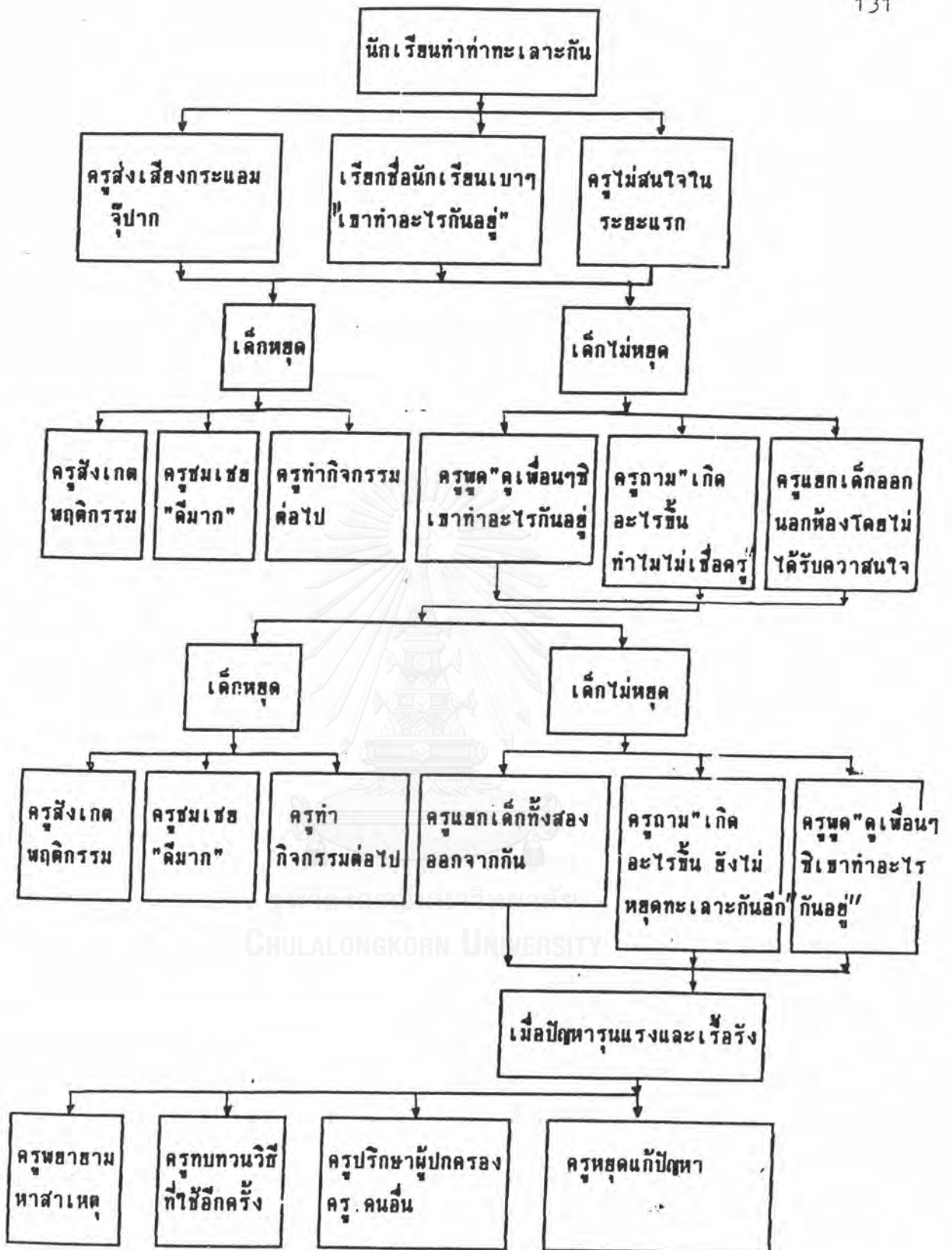
เมื่อครูแก้ปัญหาด้วยวิธีดังกล่าวข้างต้นแล้ว นักเรียนยังทะเลาะกันอยู่ วิธีที่ครูจำนวนมากใช้
คือ การใช้คำสั่ง "อย่าทำอีกนะ" "บอกให้หยุด" และการใช้กำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม การแยก
นักเรียนทั้งสองออกจากกัน

เมื่อปัญหารุนแรงขึ้น ครูใช้วิธีต่อไปนี้ คือ การพยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง
การหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองอีกครั้ง

เมื่อครูแก้ปัญหาที่รุนแรงขึ้นแล้วนักเรียนหยุดทะเลาะกัน วิธีที่ครูจำนวนมากใช้ คือ
การสังเกต การคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมแล้วนักเรียนยังคงทะเลาะกันต่อไป ครูจำนวนมากใช้วิธีแก้ปัญหา
ในขั้นสุดท้าย คือ การปรึกษาคณากรอื่น ๆ เช่น ปรึกษาผู้ปกครองนักเรียนเพื่อนครู ผู้บริหาร เป็นต้น

สรุปวิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ได้แสดง
ไว้ในแผนภูมิต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 1 แสดงวิธีที่ครูใช้ในแต่ละขั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ในสถานการณ์ทะเลาะวิวาท

2. สถานการณ์การร้องไห้

วิธีที่ครูเลือกใช้แก้ปัญหาคติกรรมทางสังคมในแต่ละชั้นในสถานการณ์การร้องไห้ได้แสดงไว้

ดังตารางที่ 24 - 31

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาคติกรรมเมื่อนักเรียนทำท่าจะร้องไห้

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาคติกรรม								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา รวม	22	7.82	2	0.71	3	1.07	27	4.80	4
1.1 ไม่สนใจในระยะ แรก	22	7.82	2	0.71	3	1.07	27	9.60	
1.2 แยกนักเรียนที่ร้อง ไห้ไปนอกห้องขณะ หนึ่งโดยไม่ได้รับ ความสนใจจากครู หรือเพื่อนเลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
2. เตือนด้วยท่าทาง รวม	17	6.04	9	3.20	6	2.14	32	2.84	
2.1 จ้องมองและขมวด นิ้ว	2	0.71	4	1.42	0	0.00	6	2.13	6
2.2 ส่งเสียงกระแอม จีปาก ฯลฯ	5	1.78	1	0.36	1	0.36	7	2.50	

N=562

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.3 ทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ	3	1.07	0	0.00	2	0.71	5	1.78	
2.4 สิ่งหน้าหรือบอกมือ ห้ามนักเรียน	7	2.50	4	1.42	3	1.07	14	4.99	N=1124
3. เคื่อนค้าพูด รวม	72	25.82	59	21.00	58	20.64	159	11.31	3
3.1 เรียกชื่อนักเรียน เบา ๆ	60	21.36	22	7.82	6	2.13	88	31.31	
3.2 เรียกชื่อนักเรียน ดัง ๆ	3	1.07	2	0.71	5	1.78	10	3.58	
3.3 พูด "ถ้าร้องไห้ จะไม่ให้เพื่อนเล่น ด้วย"	1	0.36	2	0.71	4	1.42	7	2.50	
3.4 พูด "นักเรียนโต แล้วไม่ร้องไห้ละ"	8	2.84	33	11.74	42	14.94	53	18.87	
3.5 พูด "เดี๋ยวก็ไม่ให้ กลับบ้านหรอก"	0	0.00	0	0.00	1	0.36	1	0.36	N=1405

ตารางที่ 24 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4. เบนความสนใจ รวม	22	7.83	47	16.73	87	30.96	156	18.50	2
4.1 เดินเข้าไปหาแล้วพูด "คุณเพื่อน ๆ เธอทำอะไรอยู่"	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	
4.2 พูด "เรามาร้องเพลงกันดีกว่า"	11	3.91	26	9.26	38	13.52	75	26.90	
4.3 พูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"	11	3.91	21	7.47	49	17.43	81	28.52	
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	1	0.36	3	1.07	4	1.42	8	2.85	5
5.1 พูด "อย่าหยุดนะ"	1	0.36	3	1.07	4	1.42	8	2.85	N=281
6. ลงโทษ รวม	3	1.07	4	1.42	6	2.14	13	2.31	7
6.1 พูด "เป็นเด็กขงจ้งเลย"	3	1.07	3	1.07	5	1.78	11	3.91	
6.2 เดินเข้าไปตีเบาๆ	0	0.00	1	0.36	1	0.36	2	0.71	N=582

จากตารางที่ 24 ในชั้นตอนที่นักเรียนทำท่าจะร้องไห้ วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) การแสดงความห่วงใย (ร้อยละ 62.27)
 - 1) การเดินเข้าไปและโอบกอด (ร้อยละ 62.27)
- 2) การเบนความสนใจ (ร้อยละ 18.50)
 - 1) การพูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า" (ร้อยละ 28.82)
 - 2) การพูด "เรมาร้องเพลงกันดีกว่า" (ร้อยละ 26.90)
- 3) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 11.31)
 - 1) การเรียกชื่อนักเรียนเบา ๆ (ร้อยละ 31.31)
 - 2) การพูด "นักเรียนโตแล้วไม่ร้องไห้" (ร้อยละ 18.87)
- 4) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 4.80)
 - 1) ไม่สนใจในระยะแรก (ร้อยละ 9.60)
 - 2) แยกนักเรียนที่ร้องไห้ไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้ได้รับความสนใจจากครู หรือเพื่อน
เลย (ร้อยละ 0.00)
- 5) การใช้คำสั่ง และกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 2.85)
 - 1) การพูด "อย่านะ" "หยุดนะ" (ร้อยละ 2.85)
- 6) การเตือนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 2.84)
 - 1) การม้วนหน้าหรือโอบกอดห้ามนักเรียน (ร้อยละ 4.99)
 - 2) การส่งเสียงกระแอม จู๊ปาก ฯลฯ (ร้อยละ 2.50)
- 7) การลงโทษ (ร้อยละ 2.31)
 - 1) การพูด "เป็นเด็กขี้แงจังเลย" (ร้อยละ 3.91)
 - 2) การเดินเข้าไปตีเบา ๆ (ร้อยละ 0.71)

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธี
อย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว นักเรียนหยุดร้องไห้

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียง ลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่ เป็นปัญหา รวม	11	3.91	16	5.69	38	13.52	65	11.56	3
1.1 เลิกสนใจ	7	2.49	2	0.71	1	0.36	10	3.56	
1.2 ทำกิจกรรมที่ต่าง ไว้เพราะปัญหาหยุด แล้ว	4	1.42	14	4.98	37	13.17	55	19.57	
2. เสริมแรง รวม	268	95.37	236	83.98	195	56.58	663	33.70	2
2.1 ชี้ให้นักเรียน	91	32.38	19	6.76	7	2.49	117	41.63	
2.2 แสดงความชื่นชม ด้วยการพริกหน้า	25	8.90	29	10.32	11	3.91	65	23.13	
2.3 เข้าโอบกอด	46	16.37	50	17.79	20	7.12	116	41.28	
2.4 หุคชมเชยทันที "ดีมาก"	80	28.46	76	27.05	41	14.59	197	70.11	
2.5 ให้รางวัล เช่น ดาว สติ๊กเกอร์ ขนม	10	3.56	16	5.69	14	4.98	40	14.23	

N=562

จากตารางที่ 25 ในชั้นตอนที่ครูได้แก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้ว นักเรียนหยุดร้องไห้วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมีดังนี้

- 1) การสังเกต (ร้อยละ 38.25)
 - 1) การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง (ร้อยละ 38.25)
- 2) การเสริมแรง (ร้อยละ 33.70)
 - 1) การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" (ร้อยละ 70.11)
 - 2) การยิ้มให้นักเรียน (ร้อยละ 41.63)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 11.56)
 - 1) การทำกิจกรรมที่ต่างไว้ต่อไปเพราะปัญหาหยุดแล้ว (ร้อยละ 19.57)
 - 2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 3.56)
- 4) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 2.84)
 - 1) การพูด "ถ้าร้องไห้จะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 2.84)

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรม ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งไปแล้วนักเรียนยังไม่หยุดร้องไห้

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	10	3.56	3	1.07	3	1.07	16	5.69	6
1.1 เลิกสนใจ	10	3.56	3	1.07	3	1.07	16	5.69	6
2. เคืองด้วยท่าทางรวม	92	32.74	45	16.01	21	7.47	158	11.24	4
2.1 จ้องมองและขมวดคิ้ว	4	1.42	0	0.00	0	0.00	4	1.42	
2.2 ส่งเสียงกระแอมจู้ปาก	14	4.98	2	0.71	1	0.36	17	6.04	
2.3 ทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ	2	0.71	3	1.07	1	0.36	6	2.14	
2.4 สั่นหน้าหรือโบกมือห้าม	4	1.24	1	0.36	1	0.36	6	2.14	
2.5 เดินเข้าไปแตะไหล่เบา ๆ โอบกอด	68	24.20	39	13.88	18	6.41	125	44.48	

ตารางที่ 26 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. เดือนด้วยคำพูด รวม	117	41.64	112	39.86	94	33.45	323	19.15	3
3.1 เร็กซื่อนักเรียน เบา ๆ	71	25.27	15	5.34	3	1.07	89	31.67	
3.2 เร็กซื่อนักเรียน ดัง ๆ	1	0.36	3	1.07	2	0.71	6	2.14	
3.3 ถาม "เป็นอะไร หรือ"	31	11.03	45	15.32	31	11.03	107	38.08	
3.4 พูด"อย่าร้องนะ หยุดได้แล้ว"	3	1.07	17	6.04	10	3.56	30	10.68	
3.5 พูด"นักเรียนโต แล้วไม่ร้องไห้"	10	3.56	32	11.39	44	15.66	86	30.60	
3.6 พูด"เดี๋ยวก็ไม่ให้ กลับบ้านหรอก"	1	0.36	0	0.00	4	1.42	5	1.78	

N=1686

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตปัญหา								เรียงลำดับ	
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
4. เบนความสนใจ รวม	50	17.79	94	33.45	104	37.01	248	29.41	2	
4.1 เดินเข้าไปทวนแล้วพูดว่า"คุณเพื่อนที่เขาทำอะไรกัน"	33	11.74	38	13.52	24	8.54	95	33.81		
4.2 พูด"พวกเราร้องเพลงกันดีกว่า"	7	2.49	31	11.03	29	10.32	67	23.84		
4.3 พูด"เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"	10	3.56	25	8.90	51	18.15	86	30.60		
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	8	2.84	6	2.14	7	2.49	23	4.09		8
5.1 แยกนักเรียนที่ร้องให้กันไปในนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้ได้รับความสนใจจากครูหรือเพื่อนเลย	6	2.14	4	1.42	3	1.07	13	4.63		
5.2 พูด"ถ้าทำอย่างนี้อีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย"	2	0.71	2	0.71	4	1.42	10	3.56		

N=843

จากตารางที่ 26 ในชั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งไปแล้วแต่นักเรียนยังไม่หยุดร้องไห้ วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาต่อไปเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) การแสดงความห่วงใย (ร้อยละ 44.40)
 - (1) การเดินเข้าไปและโอบกอด (ร้อยละ 44.40)
- 2) การเบนความสนใจ (ร้อยละ 29.41)
 - (1) การเดินเข้าไปหาแล้วพูด "ดูเพื่อนที่เขาทำอะไรกันอยู่" (ร้อยละ 33.81)
 - (2) การพูด "เรามาฟังนิทานกันดีกว่า" (ร้อยละ 30.60)
- 3) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 19.15)
 - (1) การถาม "เป็นอะไรหรือ" (ร้อยละ 38.08)
 - (2) การเรียกชื่อนักเรียนเบา ๆ (ร้อยละ 31.67)
- 4) การเตือนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 11.24)
 - (1) การเดินเข้าไปและโอบกอด (ร้อยละ 44.48)
 - (2) การส่งเสียงกระแอม จี๊ปาก (ร้อยละ 6.04)
- 5) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 5.69)
 - (1) เลิกสนใจ (ร้อยละ 5.69)
- 6) การลงโทษ (ร้อยละ 4.98)
 - (1) การพูด "เป็นเด็กชั้นนี้เลย" (ร้อยละ 4.27)
 - (2) การเดินเข้าไปตีเบา ๆ (ร้อยละ 0.71)
- 7) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 4.09)
 - (1) แยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้ได้รับความสนใจจากครูหรือเพื่อนเลย (ร้อยละ 4.63)
 - (2) การพูด "ถ้าทำอย่างนี้อีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 3.56)

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของครูที่เลือกใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีในตารางที่ 26 แล้ว นักเรียนหยุดร้องไห้



วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	14	4.98	6	2.14	58	20.64	78	13.87	3
1.1 เลิกสนใจ	10	3.56	0	0.00	0	0.00	10	3.56	
1.2 ทำกิจกรรมที่ต่างไว้ต่อไปเพราะปัญหาหยุดแล้ว	4	1.42	6	2.14	58	20.64	68	24.20	
2. เสริมแรง รวม	177	62.99	226	80.43	154	54.80	557	28.31	1
2.1 สัมผัสให้นักเรียน	8	2.84	18	6.41	9	3.20	35	12.46	
2.2 แสดงความชื่นชมด้วยการพยักหน้า	31	11.30	21	7.47	6	2.14	58	20.64	
2.3 เข้ามาโอบกอด	60	21.35	49	17.44	20	7.12	129	45.91	
2.4 พูดยิ้มเชยทันที "ดีมาก"	61	21.71	83	29.54	37	13.17	183	65.12	

N-562

ตารางที่ 27 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.5 ให้รางวัล เช่น ดาว สติ๊กเกอร์ ขนม	8	2.84	13	4.63	22	7.83	43	15.30	N=1967
2.6 ให้เพื่อนปรบมือให้	9	3.20	35	12.46	51	18.15	95	33.18	
2.7 ให้สิทธิพิเศษบาง อย่าง เช่น ให้ออกไป เล่นที่สนามก่อนคนอื่น	5	1.78	7	2.49	9	3.20	21	7.47	
3. ใช้คำสั่งและกำลัง เพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	2	0.71	2	0.71	5	1.78	9	3.20	4
3.1 การพูด "ถ้าร้องไห้ จะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย"	2	0.71	2	0.71	5	1.78	9	3.20	N=281
4. สังเกต รวม	4	1.42	6	2.14	58	20.64	68	24.20	2
4.1 คอยสังเกตพฤติ กรรมนักเรียนต่อไปอีก ระยะหนึ่ง	4	1.42	6	2.14	58	20.64	68	24.20	N=281

ตารางที่ 27 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกวิธีขึ้นกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
5. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	1	0.36	1	0.36	5	1.78	7	2.49	5
							N=281		N=281

จากตารางที่ 27 ในขั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดหนึ่งในข้อ 3 แล้ว
นักเรียนหุุดร้องไห้ วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) การเสริมแรง (ร้อยละ 28.31)
 - (1) การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" (ร้อยละ 65.12)
 - (2) การเข้ามาโอบกอด (ร้อยละ 45.91)
- 2) การสังเกต (ร้อยละ 24.20)
 - (1) การคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง (ร้อยละ 24.20)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 13.87)
 - (1) การทำกิจกรรมไว้ค้างต่อไป เพราะปัญหาสุตินละ (ร้อยละ 24.20)
 - (2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 3.56)
- 4) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 3.20)
 - (1) การพูด "ถ้าร้องไห้จะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 3.20)

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรม
ด้วยวิธีในตารางที่ 26 แล้ว นักเรียนยังคงร้องไห้อยู่

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา รวม	24	8.54	2	0.71	17	6.04	43	15.30	3
1.1 เลิกสนใจ	24	8.54	2	0.71	17	6.04	43	15.30	
2. เคืองด้วยท่าทางรวม	45	16.01	9	3.20	10	3.56	64	5.69	6
2.1 จ้องมองและขมวด นิ้ว	6	2.14	1	0.36	2	0.71	9	3.20	
2.2 ส่งเสียงกระแอม จีปาก	17	6.04	1	0.36	2	0.71	20	7.12	
2.3 ทำเสียงสัญญาณ เช่น ตีกลอง เคาะโต๊ะ	6	2.14	1	0.36	2	0.71	9	3.20	
2.4 สั่นหน้าหรือโบกมือ ห้าม	16	5.69	6	2.14	4	0.71	26	9.25	

N=281

N=1124

ตารางที่ 28 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
3. เคืองด้วยคำพูด รวม	1198	42.35	65	23.13	35	12.46	219	15.58	2
3.1 เรือกซื้อนักเรียน เบา ๆ	87	30.96	25	8.90	8	2.84	120	42.70	
3.2 เรือกซื้อนักเรียน คั่ง ๆ	14	4.98	11	3.91	5	1.78	30	10.68	
3.3 ถาม"เป็นอะไรนิก หนาท่าไม่จึงไม่หยุดร้อง ไห้ฮัก"	18	6.41	28	9.96	21	7.47	67	23.84	
3.4 พุด"อฮ่านะ หยุด นะ"	0	0.00	1	0.36	1	0.36	2	0.71	
3.5 พุด"เด็ฮากก็ไม่ไห้ บ้านทรอก"	0	0.00	5	1.78	7	2.49	12	4.27	

N=1405

ตารางที่ 28 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
4. เบนความสนใจ รวม	55	19.57	122	43.41	100	35.50	264	31.31	1
4.1 เดินเข้าไปหาแล้วพูด"คุณเพื่อนหรือเขาทำอะไรกันอยู่"	42	14.95	90	32.03	30	10.68	162	57.65	
4.2 พูด"พวกเรามาร้องเพลงกันดีกว่า"	13	4.63	32	11.39	70	24.91	102	36.30	
4.3 พูด"เรามาฟังนิทานกันดีกว่า"									
5. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม รวม	16	5.69	24	8.54	26	9.25	66	7.82	5
5.1 แยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้รับความสนใจจากครูหรือเพื่อนเลย	9	3.20	12	4.27	11	3.91	32	11.39	

N=843

ตารางที่ 28 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกวิธีขึ้นกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
5.2 ชุด "ถ้าทำอย่างนี้ อีกจะไม่ได้เพื่อนเล่นด้วย"	5	1.78	11	3.91	13	4.63	29	10.32	N=843
5.3 ชุด "อย่าทำอีกนะ บอกให้หุศคนะ"	2	0.71	1	0.36	2	0.71	5	1.78	
6. ลงโทษ รวม	7	2.49	9	3.20	12	4.27	28	4.98	7
6.1 ชุด "เป็นเด็กชั้น จิงเจส"	7	2.49	9	3.20	7	2.49	23	8.18	N=562
6.2 เดินเข้าไปตีเบาๆ	0	0.00	0	0.00	5	1.78	5	1.78	
7. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)รวม	8	2.84	8	2.84	16	5.69	32	11.39	4 N=281

จากตารางที่ 28 ในชั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีดังแสดงในตารางที่ 26 แล้ว นักเรียนยังคงร้องไห้อยู่ วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาขั้นต่อไป เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) การเบนความสนใจ (ร้อยละ 31.31)
 - (1) การเดินเข้าไปหาแล้วพูด "คุณเพื่อนนี่เขาทำอะไรกันอยู่" (ร้อยละ 57.65)
- 2) การเตือนด้วยคำพูด (ร้อยละ 15.58)
 - (1) การเรียกชื่อนักเรียนเบา ๆ (ร้อยละ 42.70)
 - (2) การถาม "เป็นอะไรกันหนา ทำไมยังไม่หยุดร้องไห้อีก" (ร้อยละ 23.84)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่แก้ปัญหา (ร้อยละ 15.30)
 - (1) เลิกสนใจ (ร้อยละ 15.30)
- 4) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 7.82)
 - (1) การแยกนักเรียนที่ทะเลาะกันไปนอกห้องขณะหนึ่งโดยไม่ได้รับความสนใจจากครูหรือเพื่อนเลย (ร้อยละ 11.39)
 - (2) การพูด "ถ้าทำอย่างนี้อีกจะไม่ให้เพื่อนเล่นด้วย" (ร้อยละ 10.32)
- 5) การเตือนด้วยท่าทาง (ร้อยละ 5.69)
 - (1) การสั่งหน้าหรือโบกมือห้าม (ร้อยละ 9.25)
 - (2) การส่งเสียงกระแอม จีปาก (ร้อยละ 7.12)
- 6) การลงโทษ (ร้อยละ 4.98)
 - (1) การพูด "เป็นเด็กขี้แสบจังเลย" (ร้อยละ 8.18)
 - (2) การเดินเข้าไปตีเบา ๆ (ร้อยละ 1.78)

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมเมื่อปัญหารุนแรงขึ้น

วิธีที่ใช้	การเลือกวิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เฝ้ามองต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา รวม	0	0.00	0	0.00	5	1.78	5	1.78	4
1.1 หยคนแก้ปัญหาเพราะเกินความสามารถ	0	0.00	0	0.00	5	1.78	5	1.78	4
2. ดำเนินการต่อเกี่ยวกับปัญหานั้น รวม	231	82.21	176	62.63	123	43.77	530	37.72	1
2.1 ทบทวนวิชาที่ทำงานใช้แก้ปัญหาอีกครั้ง	77	27.40	35	12.46	10	3.65	122	43.42	
2.2 พยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง	133	47.33	68	24.20	8	2.84	209	74.37	
2.3 คอซสิ่งเกิดพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง	10	3.56	12	4.27	40	14.23	62	22.08	
2.4 หาทางแก้ปัญหาด้วยตนเองอีกครั้ง	11	3.91	61	21.71	65	23.13	137	48.75	

N=281

N=1405

จากตารางที่ 29 ในชั้นตอนที่เป็นปัญหารุนแรงขึ้น วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) การดำเนินการต่อเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ (ร้อยละ 37.72)
 - (1) การพยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง (ร้อยละ 74.37)
 - (2) การทบทวนวิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาที่ครั้ง (ร้อยละ 43.42)
- 2) การปรึกษาบุคลากรอื่น ๆ (ร้อยละ 16.93)
 - (1) การปรึกษาผู้ปกครองของนักเรียน (ร้อยละ 39.85)
 - (2) การปรึกษาครูคนอื่น ๆ (ร้อยละ 21.00)
- 3) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 1.78)
 - (1) การหยุดแก้ปัญหา เพราะเกินความสามารถ (ร้อยละ 1.78)

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของครูที่ใช้วิธีแก้ปัญหาพฤติกรรม เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรม ด้วยวิธีในตารางที่ 29 แล้วนักวิจัยหาค่าร้อยละ

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา รวม	5	1.78	8	2.84	50	17.79	56	9.96	4
1.1 เลิกสนใจ	4	1.42	0	0.00	1	0.36	5	1.78	
1.2 ทำกิจกรรมที่ค้างไว้ ต่อไปเพราะปัญหา ยุติแล้ว	1	0.36	8	2.84	49	13.88	51	18.10	
2. เสริมแรง รวม	251	89.32	216	76.87	148	52.67	615	31.26	1
2.1 สัมภาษณ์นักเรียน	73	25.98	10	3.56	6	2.14	89	31.67	
2.2 แสดงความชื่นชม ด้วยการพยักหน้า	23	8.18	20	7.12	7	2.49	50	17.79	
2.3 เข้ามาโอบกอด	68	24.20	51	18.15	16	5.69	135	48.04	
2.4 พุดชมเชยกันที่ "ดีมาก"	66	23.49	71	25.27	33	11.74	170	60.50	
2.5 ให้รางวัล เช่น ดาว สติกเกอร์ ขนม	7	2.49	15	5.34	13	4.63	35	12.46	

N=562

ตารางที่ 30 (ต่อ)

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้ชีวิตกับปัญหา								เรียงลำดับ
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
2.6 ให้เพื่อนปรบมือให้	7	2.49	42	14.95	64	22.78	113	40.21	N=1967
2.7 ให้ของเล่นชิ้นใหม่ ก่อนเพื่อนคนอื่น	7	2.49	7	2.49	9	3.20	23	81.90	
3. ใช้คำสั่งและกำลังเพื่อ หยุดพฤติกรรม รวม	6	2.14	22	7.83	18	6.41	46	16.37	N=281
3.1 พูดไม่ร้องไห้อีก แล้วนะ	6	2.14	22	7.83	18	6.41	46	16.37	
4. สิ่งเกิด รวม	9	3.20	13	4.63	42	14.95	64	22.76	2
4.1 คอยสังเกตพฤติกรรม นักเรียนต่อไปอีก ระยะหนึ่ง	9	3.20	13	4.63	42	14.95	64	22.76	2
5. อื่น ๆ (ไม่ระบุ) รวม	3	1.07	1	0.36	1	0.36	5	1.78	5
	3	1.07	1	0.36	1	0.36	5	1.78	5



จากตารางที่ 30 ในสถานการณ์ที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังแสดงใน ตารางที่ 29 แล้ว แล้วนักเรียนหยุดร้องไห้ ครูวิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมเรียงตามลำดับจาก มากไปหาน้อยดังนี้

- 1) การเสริมแรง (ร้อยละ 31.26)
 - (1) การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" (ร้อยละ 60.50)
 - (2) การเข้ามาโอบกอด (ร้อยละ 48.04)
- 2) การดึงเกต (ร้อยละ 22.76)
 - (1) การคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง (ร้อยละ 22.76)
- 3) การใช้คำสั่งและกำลังเพื่อหยุดพฤติกรรม (ร้อยละ 16.37)
 - (1) การพูด "ไม่ร้องไห้อีกแล้วนะ" (ร้อยละ 16.37)
- 4) การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 9.96)
 - (1) การทำกิจกรรมที่ค้างไว้ต่อไป เพราะปัญหาหยุดแล้ว (ร้อยละ 18.10)
 - (2) เลิกสนใจ (ร้อยละ 1.78)

ตารางที่ 31 ร้อยละของขั้นตอนในการแก้ปัญหาพฤติกรรมขั้นสุดท้าย เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรม
ด้วยวิธีในตารางที่ 29 แล้วนักเรียนยังคงร้องไห้ต่อไป

วิธีที่ใช้	การเลือกใช้วิธีแก้ปัญหา								เรียง
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		รวม		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
1. เพิกเฉยต่อพฤติกรรมที่ เป็นปัญหา รวม	2	0.71	0	0.00	0	0.00	2	2.71	3
1.1 หยุดแก้ปัญหาเพราะ เกิดความสามารถ	2	0.71	0	0.00	0	0.00	2	2.71	3
2. ดำเนินการต่อเกี่ยวกับ ปัญหานั้น รวม	206	74.31	145	51.60	111	39.50	462	32.88	1
2.1 ทบทวนวิธีที่ท่านใช้ แก้ปัญหาอีกครั้ง	80	28.47	21	7.47	13	4.63	114	40.57	
2.2 พยายามหาสาเหตุ ของปัญหาที่แท้จริง	90	32.03	80	28.47	8	2.84	178	63.35	
2.3 คอซสิ่งเกิดพฤติกรรม นักเรียนต่อไปอีก ระยะหนึ่ง	12	4.27	11	3.91	39	13.88	62	22.06	
2.4 หาทางแก้ปัญหาด้วย ตนเองอีกครั้ง	24	8.54	33	11.74	51	18.15	108	38.43	
2.5 ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญ ในปัญหานั้น	0	0.00	2	0.07	8	2.84	10	3.55	

N=281

N=1405

จากตารางที่ 31 ในชั้นตอนที่ครูแก้ปัญหาพฤติกรรมตามข้อ 25 ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้ว
นักเรียนยังคงร้องไห้ต่อไป วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาในชั้นสุดท้าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) การดำเนินการต่อเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ (ร้อยละ 32.88)
 - (1) การรพชาสามทาส่าเหตุของปัญหานั้น ๆ (ร้อยละ 63.35)
 - (2) การทบทวนวิธีที่ครูแก้ปัญหาในชั้นอีกครั้ง (ร้อยละ 40.57)
- 2) การปรึกษาบุคลากรอื่น ๆ (ร้อยละ 21.31)
 - (1) การปรึกษาผู้ปกครองของนักเรียน (ร้อยละ 46.62)
 - (2) การปรึกษาผู้บริหาร (ร้อยละ 25.62)
- 3) การเลิกเจตต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (ร้อยละ 2.71)
 - (1)การหยุดแก้ปัญหาเพราะเกินความสามารถ (ร้อยละ 2.71)

สรุปวิธีที่ครูใช้ในแต่ละขั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลใน
สถานการณ์การร้องไห้

เมื่อนักเรียนทำท่าจะร้องไห้ วิธีที่ครูส่วนใหญ่ใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยอนุบาล
คือ การแสดงความห่วงใย การเดินเข้าไปและโอบกอด

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้วนักเรียนหยุดร้องไห้ ครูใช้วิธีดังต่อไปนี้
คือ การสังเกต การคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนต่อไปอีกระยะหนึ่ง

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งแล้ว แต่นักเรียนยังไม่หยุดร้องไห้ ครูจำนวนมาก
ใช้วิธีดังต่อไปนี้ คือ การแสดงการห่วงใย การเดินเข้าไปและโอบกอด

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมแล้ว นักเรียนหยุดร้องไห้ ครูจำนวนมากใช้วิธีการต่อไปนี้
คือ การเสริมแรง การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" การเข้าไปโอบกอด

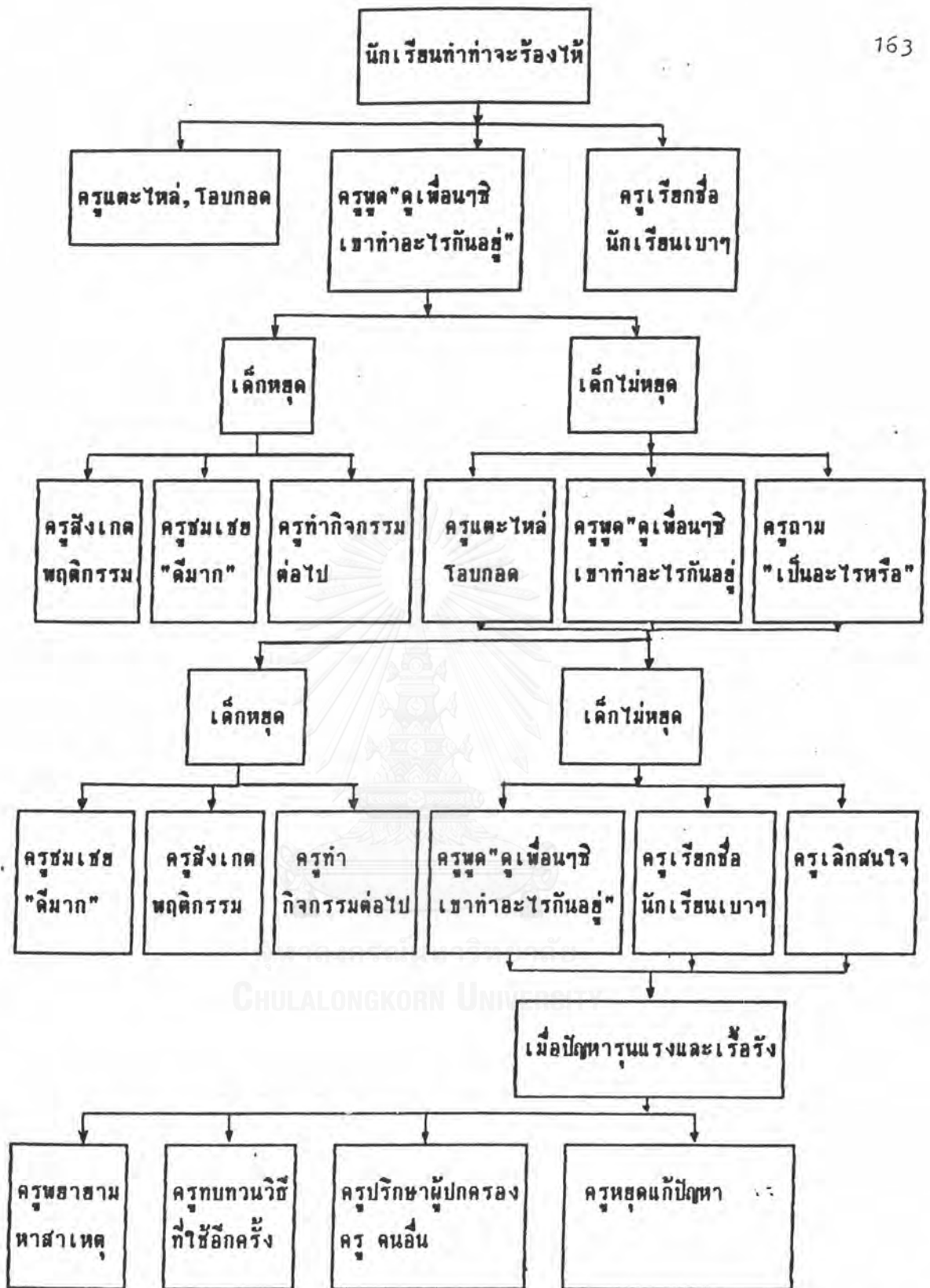
เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมแล้วนักเรียนยังคงร้องไห้อยู่ ครูจำนวนมากใช้วิธีดังต่อไปนี้
คือ การเบนความสนใจโดยการเดินเข้าไปแล้วพูด "ดูเพื่อนสิ เขากำลังทำอะไรกันอยู่"

เมื่อปัญหารุนแรงขึ้น ครูจำนวนมากใช้วิธีดังต่อไปนี้คือ การพยายามหาสาเหตุของปัญหา
ที่แท้จริง การทบทวนวิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาในครั้ง

เมื่อครูแก้ปัญหาที่รุนแรงขึ้นตามข้างต้นแล้ว นักเรียนหยุดร้องไห้ วิธีที่ครูจำนวนมากใช้
คือ การเสริมแรง การพูดชมเชยทันที "ดีมาก" การเข้าไปโอบกอด

เมื่อครูแก้ปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรงขึ้นแล้ว นักเรียนยังคงร้องไห้ต่อไป วิธีที่ครูจำนวนมาก
ใช้แก้ปัญหาในขั้นสุดท้าย คือ การพยายามหาสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงการทบทวนวิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาใน
อีกครั้ง

สรุปวิธีที่ครูใช้ในแต่ละขั้นในการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล ได้แสดง
ไว้ในแผนภูมิต่อไปนี้



แผนภูมิที่ 2

วิธีที่ครูใช้ในแต่ละขั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล
ในสถานการณร้งไห้

5.2 วิธีที่ครูใช้ในแต่ละชั้นของการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยรุ่นมา จากผลการสังเกต

ในการที่ผู้วิจัยได้ไปสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน จำนวน 5 โรงเรียน ในแต่ละสังกัด โรงเรียนละ 5 วันนั้น ในแต่ละวันประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้คือตั้งแต่นักเรียนมาถึงโรงเรียนในตอนเช้า นำกระเป๋าเครื่องใช้ส่วนตัวเก็บในห้องเรียน เคารพธงชาติ สวดมนต์ ภาชบริหาร เข้าห้องเรียน เริ่มกิจกรรมสนทนาตอนเช้า จากนั้นจึง เป็นกิจกรรมวงกลมหรือกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมมุมประสบการณ์หรือกิจกรรมเสรี กิจกรรมเล่น อิสระนอกห้องเรียนหรือกิจกรรมเล่นสนาม พักคัมม พักรับประทานอาหารกลางวัน นอนกลางวัน หลังจากตื่นนอนรับประทานอาหารว่างบ้าง กิจกรรมเกมการศึกษา หรือกิจกรรมอื่นๆที่ครูจัดให้ เช่น กิจกรรมดนตรี กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมคอมพิวเตอร์ กิจกรรมเล่นสนาม เป็นต้น หลังจากนั้น เป็นการเตรียมตัวเพื่อกลับบ้าน

ผลจากการสังเกตพบว่า ในตอนเช้าครูตรวจเครื่องใช้ส่วนตัวของนักเรียน การส่งการบ้าน หลังจากนั้นครูชวนชื่อนักเรียนทีละคน นักเรียนส้อมือขึ้นและชานรับเมื่อถึงชื่อ ของตนเอง บางครั้งนักเรียนบางคนไม่สนใจครู ไม่ชานรับชื่อตนเองเพราะคุยหรือเล่นกันอยู่ ครูเตือนด้วยท่าทาง เช่น การมองไปที่นักเรียน และการเรียกชื่อนักเรียนซ้ำๆ ต่อมาครูแจ้ง ประกาศหรือข่าวที่สำคัญของโรงเรียน เช่น วันงานโรงเรียน งานเลี้ยงปีใหม่ วันสอบ วันตรวจ สุขภาพ เป็นต้น ในช่วงนี้ครูส่วนใหญ่จะจัดอบรมสั่งสอน ตักเตือนเรื่องพฤติกรรมต่างๆของนักเรียน ทบทวนข้อตกลงของห้องเรียน หรือให้นักเรียนมาเล่าประสบการณ์ต่างๆให้เพื่อนำฟัง เช่น เรื่อง ไปเที่ยวที่ไหน เล่านิทานหรือทบทวนเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเมื่อวันวาน เช่น ค.ช. ไร่ ผลักน้อง อนุบาล 1 ล้ม ครูซักถาม ค.ช. ไร่ ปรากฏว่าเธอไม่ได้ตั้งใจไม่ทันเห็น ครูบางคนให้นักเรียน ในห้องแสดงความคิดเห็นว่าควรทำอย่างไร ครูบางคนจะเตือนด้วยคำพูด คาคโทษนักเรียนเพื่อ ไม่ให้แสดงพฤติกรรมแบบนั้นอีก ถ้าทำอีกจะมีวิธีการลงโทษอย่างไร ครูส่วนใหญ่ชี้แจงกับนักเรียน ในห้องว่าไม่ควรแสดงพฤติกรรมแบบนั้น เพราะเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควร เช่น ถ้านักเรียนทำ แบบนั้นอีกจะถูกตี เป็นต้น

กิจกรรมในวงกลม เป็นกิจกรรมที่มีการเรียนการสอนซึ่งครูเป็นศูนย์กลาง การเรียนการสอน จากการสังเกตพบว่า ครูส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญ เอาใจใส่แบบเข้มงวด เป็นพิเศษกับพฤติกรรมของนักเรียน กล่าวคือ ขณะมีการเรียนการสอนเมื่อสังเกตพบพฤติกรรม บางอย่าง เช่น พฤติกรรมคุยและเล่นกัน พฤติกรรมส่งเสียงดัง พฤติกรรมการแหย่เพื่อน แย่งของเพื่อน ฯลฯ ครูส่วนใหญ่มักใช้วิธีเตือนด้วยคำพูด เช่น การเรียกชื่อนักเรียนเบาๆ การตั้งคำถาม การเบนความสนใจ การจิกปาก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นการรบกวนการเรียน การสอน รบกวนสมาธิเพื่อนโดยตรง เมื่อครูใช้วิธีดังกล่าวแล้ว นักเรียนมักสงบเงิบกลับมามี ตั้งใจฟังครูสอน แต่บางครั้งนักเรียนบางคนแสดงพฤติกรรมเหล่านี้อีก เมื่อครูสังเกตพบพฤติกรรม ที่เคยแก้ปัญหาพฤติกรรมนั้นไปแล้ว ครูใช้วิธีการเตือนด้วยคำพูด เช่น การเรียกชื่อนักเรียน ดังขึ้น การคาดโทษ ได้แก่ "ถ้าครูเห็นอีก จะโดนแน่ๆ เลส" เป็นต้น หรือในกรณีที่นักเรียน บางคนแกล้งเพื่อนแหย่เพื่อน และได้เถียงแรงขึ้นจนกลายเป็นการทะเลาะกัน ถ้าครูสังเกตเห็น จะหยุดสอนหันมาจัดการแก้ปัญหาพฤติกรรมทะเลาะกันก่อน โดยครูเตือนด้วยคำพูด เตือนด้วย ท่าทาง การคว่ำ การถามถึงสาเหตุว่า "ทำไมถึงทะเลาะกัน ใครทำใครก่อน" ถ้าเหตุการณ์ ที่ทะเลาะกันนั้นหยุดลง ครูมักจะไปทำกิจกรรมที่ค้างไว้ต่อไป ถ้านักเรียนยังไม่หยุดทะเลาะกัน เหตุการณ์รุนแรงมากขึ้น นักเรียนมีการทำร้ายร่างกาย คำว่ากัน ครูส่วนใหญ่มักรีบเดินเข้าไป ห้ามด้วยวิธีการต่อไปนี้ การจับแยกนักเรียนที่ทะเลาะกัน การใช้คำสั่งและกำลัง เช่น "อฮ่านะ หยุดนะ" ในกรณีที่มีการบาดเจ็บหรือร้องไห้ เมื่อครูทำตามวิธีการดังกล่าวแล้ว ครูส่วนใหญ่ จะสนใจเอาใจใส่ต่อนักเรียนที่บาดเจ็บหรือร้องไห้โดยการปลอบใจ การสำรวจบาดแผล ถ้ารุนแรงก็พาไปปฐมพยาบาล ถ้าไม่รุนแรงมากนักครูจะปลอบใจนักเรียน หลังจากนั้นครูถามถึง สาเหตุโดยการให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ครูพยายามตัดสินใจว่าใครถูกใครผิด ซึ่งส่วนมากมักเป็นไปตามที่นักเรียนเล่า วิธีการที่ครูใช้บ่อยๆ คือ การคว่ำ การเตือนด้วยคำพูด การให้เพื่อนแสดงพฤติกรรมลักษณะเดิมโต้ตอบคืน

ในกิจกรรมมุมประสบการณ์หรือกิจกรรมเสรี ซึ่งครูได้จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ไว้ตามบริเวณต่างๆ รอบห้อง และให้นักเรียนเป็นผู้เลือกกิจกรรมได้อย่างอิสระ โดยมากมักจัดมุมหนังสือ มุมบ้านหรือมุมบทบาทสมมติ มุมปั้น มุมเขียน มุมไม้บล็อกและมุมศิลปะ ผลิตกิจสร้างสรรค์ ซึ่งนักเรียนต้องมีผลงานมาส่งครูเป็นประจำ จากผลการสังเกตพบว่า ครูส่วนใหญ่มักให้อิสระกับนักเรียนเต็มที่ ไม่เข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย ครูส่วนใหญ่มักให้ความ

สำคัญกับข้อตกลง กฎ กติกาของห้อง กติกาเข้าชมประสบการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง เช่น ไม่เกิน 5-6 คนตามลำดับก่อนหลัง นักเรียนเล่นแล้วต้องเก็บของเล่นทุกครั้ง เป็นต้น

กิจกรรมเล่นอิสระนอกห้องเรียนหรือเล่นในสนาม เป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้ออกไปเล่นเครื่องเล่นสนาม สนามหญ้า สนามทราย เล่นเครื่องเล่นสนามได้อย่างอิสระ จากการสังเกตพบว่า ในขณะที่นักเรียนเล่นเครื่องเล่นสนามอยู่นั้น ครูคอยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดที่บริเวณสนามครูส่วนใหญ่ใช้เวลาในช่วงนี้พูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง มีบางครั้งนักเรียนวิ่งมาบอกครูเกี่ยวกับเหตุการณ์การทะเลาะกัน ทำร้ายร่างกายกัน หรือมีการบาดเจ็บต่างๆ เช่น หกล้ม ครูจะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการซักถามถึงเหตุการณ์ทั้งหมดกับนักเรียนต้นเหตุ และนักเรียนที่เห็นเหตุการณ์ หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการแก้ปัญหา เช่น การเตือนด้วยคำพูด เช่น "ระวังหน่อยนะ" การคาดโทษ การตี เป็นต้น เมื่อเวลาเข้าห้องเรียนครูใช้วิธีการต่อไปนี้คือการใช้สัญญาณเสียงต่างๆ เช่น การตีกลอง การเคาะกรับ การเขย่าระฆังนา การสั่นกระดิ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่า บางโรงเรียนมีปัญหาในเรื่องความจำกัดของสถานที่ทำให้สนามเด็กเล่นมีขนาดคับแคบ ไม่เพียงพอกับจำนวนของนักเรียน บางครั้งต้องแก้ไขโดยการให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปเล่นที่ละชั้น ที่ละห้องหรือสองห้อง แต่ไม่สามารถรองรับความต้องการของนักเรียนได้ ถึงแม้โรงเรียนจะจัดให้มีสนามเล็กๆหลายสนามอยู่ในบริเวณโรงเรียนแล้วก็ตาม บางโรงเรียนต้องจัดกิจกรรมการศึกษา และกิจกรรมอื่นๆไว้ด้วย เช่น ผลิตศิลปะสร้างสรรค์ การเล่นเกมตัดต่อ การเล่นเกมคำถามต่างๆในห้องเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมพิเศษ บางโรงเรียนมีกิจกรรมพลศึกษาสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

เมื่อหมดเวลาที่มีสัญญาณเสียงสัญญาณเสียงเพื่อเป็นการเตือนให้นักเรียนทราบถึงเวลาเข้าห้องเรียนแล้ว ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้ยินเสียงสัญญาณก็รีบมาเข้าแถวใกล้ๆครู มีบางครั้งครูต้องส่งสัญญาณซ้ำหลายครั้ง เพื่อเรียกนักเรียนที่หลือมาเข้าแถว บางครั้งครูใช้วิธีให้เพื่อนนักเรียนไปตาม ถ้านักเรียนไม่ยอมมาครูจะเดินไปตามเอง นักเรียนจะรีบมาเข้าแถว และในบางครั้งครูจะใช้วิธีการเพิกเฉย ไม่สนใจ เมื่อนักเรียนส่วนใหญ่เข้าแถวแล้วหลังจากที่ครูเตือนหลายครั้งครูจะเดินนำแถวนักเรียนกลับห้อง โดยไม่สนใจนักเรียนที่หลือ นักเรียนที่หลือก็จะวิ่งตามมาหลังจากเล่นสนามแล้ว ครูบางคนใช้วิธีการให้นักเรียนพักผ่อน หรือเล่นเกมที่สบายๆ เช่น มอญซ่อนผ้า เพื่อให้นักเรียนได้หายเหนื่อย เมื่อนักเรียนกลับเข้าห้องจะสามารถส่งปัสสาวะ

และรวบรวมสมาชิกได้ดี สามารถทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนับเป็นวิธีการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ส่วนหนึ่ง เช่น การพูดคุยและเล่นกันการละเล่นเสียงดัง เป็นต้น

กิจกรรมการศึกษาและกิจกรรมพิเศษอื่นๆ เป็นกิจกรรมภาคบ่าย หลังจากนักเรียนรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้ว ครูจัดสื่อการสอนประเภทเกมการศึกษา พลาสติกสร้างสรรค์ให้นักเรียนเล่น เพื่อรอผู้ปกครองมารับ บางโรงเรียนจัดในห้องเรียนบางโรงเรียนจัดที่บริเวณสนามเด็กเล่น หรือบางโรงเรียนไม่ได้จัด แต่ให้นักเรียนออกไปเล่นที่สนามเด็กเล่นแทน หน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียนในกิจกรรมนี้ ทางโรงเรียนให้ครูประจำชั้นอยู่กับนักเรียนจนผู้ปกครองมารับ บางโรงเรียนถึงเวลาเลิกเรียนหลังจากผู้ปกครองยังไม่มารับก็จะให้อยู่ในความดูแลของครูเวรซึ่งรับผิดชอบนักเรียนที่เหลือทั้งหมด เป็นที่น่าสังเกตว่าโรงเรียนมีนโยบายให้นักเรียนเล่นอยู่ในห้องเรียนกับครูประจำชั้น จะเกิดปัญหาพฤติกรรมรุนแรงน้อยกว่าโรงเรียนที่ส่งให้ครูเวรดูแลในตอนเลิกเรียน ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกิจกรรมนี้ คือ พฤติกรรมเล่นรุนแรง พฤติกรรมทำร้ายร่างกาย พฤติกรรมพูดจาไม่สุภาพ ซึ่งครูมีวิธีการแก้ปัญหาพฤติกรรมคือการเตือนด้วยคำพูด เช่น การเรียกชื่อนักเรียน การใช้คำสั่งและกำลัง เช่น "อฮ่านะ" "หยุดนะ"

ส่วนกิจกรรมอื่น ได้แก่ กิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ กายบริหาร การดื่มนม การรับประทานอาหารเช้า จากการสังเกตพบว่า ครูส่วนใหญ่ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้พร้อมเพรียงกัน มีระเบียบวินัยและมารยาทที่ดี มีความรับผิดชอบในหน้าที่ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติร่วมกัน นักเรียนต้องคำนึงถึงการปฏิบัติตนเมื่อต้องปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพราะฉะนั้น ครูต้องเข้มงวดเอาใจใส่ในเรื่องระเบียบวินัย กฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในห้องเรียน เช่น นักเรียนต้องมาให้ทันเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติ มารยาทของการเข้าแถว คือ การไม่พูดคุยกันในแถว เคารพเชื่อฟังผู้นำไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำ ส่วนในเรื่องการรับประทานอาหารเช้า การดื่มนม ครูจะเน้นในเรื่องการรับประทานอาหารเช้า ถ้านักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ไม่สมควร ซึ่งอาจมาจากการไม่สนใจ ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการต่อไปนี้ คือ การเตือนด้วยท่าทาง เช่น การจิกปาก การสะกิด การทำสัญญาณมือ เช่น การใช้นิ้วชี้และริมฝีปาก ซึ่งหมายถึงการให้เงยบ การเตือนด้วยคำพูด เช่น "เวลารับประทานอาหารเช้า ไม่คุยนะคะ" ซึ่งครูพยายามสอน และแนะนำในเรื่องระเบียบวินัย มารยาทประจำทุกวัน เนื่องจากนักเรียนแสดงพฤติกรรมเหล่านี้บ่อยๆ

ตอนที่ 6 ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นปัญหารุนแรงของเด็กวัยอนุบาลเป็นรายบุคคล

จากผลการสัมภาษณ์ครูอนุบาลเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นปัญหารุนแรงของเด็กวัยอนุบาลเป็นรายบุคคล พบว่า ครูมีวิธีแก้ปัญหาดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 32 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมหุดตะโกนเสียงดัง เอะอะโวยวาย และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "หุดตะโกนเสียงดัง เอะอะโวยวาย"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	หุดเสียงดัง เอะอะโวยวาย ชอบพูดโพล่งแรงขึ้นมา	1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ทำโทษบ้าง เช่น ลบดาว ถูบางครั้ง 3. ปรึกษาผู้ปกครอง
2	หุดเสียงดัง เอะอะโวยวาย คุยหรือเล่นขณะมีกิจกรรมการเรียงการสอน ชอบพูดนอกเรื่อง หุดแทรกขึ้นมาเวลาครูพูด ข้างห้อง ชอบรบกวนการทำงานของคน ลูกจากที่บ่อยๆ	1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ทำโทษบ้าง เช่น ลบดาว ให้ยืนอยู่ จนกว่าจะทำตัวเรียบร้อย 3. แยกเด็กออกจากกลุ่มเพื่อน

ตารางที่ 33 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมพุดจาไม่สุภาพ และวิธีแก้ปัญหาคูครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "พุดจาไม่สุภาพ"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาคูครูใช้
1	ชอบคำว่าเพื่อน และครูพิเศษอื่นๆ ยกเว้นครูประจำชั้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูด 2. การทำข้อตกลงกับเด็ก เช่น "ถ้าไม่ คำใคร จะให้ดาว 1 ดวง" 3. ปรึกษากับครูคนอื่นเกี่ยวกับพฤติกรรม ของเด็กคนนี้ 4. ครูคิดสิทธิบางประการ เช่น การไม่ ให้เด็กเล่นสนามเด็กเล่นในช่วงเล่น อิสระและยังให้เด็กช่วยพี่เลี้ยงปูที่นอน
2	ชอบคำว่าเพื่อนและครู	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ถ้าเด็กพุดจาไม่สุภาพอีก ครูตกลง กับเด็กในชั้นเรียนว่า ห้ามพุดกับเด็ก ที่พุดจาไม่สุภาพ 1 สัปดาห์

ตารางที่ 34 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมชอบพูดในทางร้าย และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ชอบพูดในทางร้าย"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	<p>ชอบพูดว่า "เพื่อนใจร้าย ทำร้ายเขา"</p> <p>ชอบฟ้อง</p> <p>ชอบทำร้ายร่างกายเพื่อน เช่น หยิก</p> <p>ลูกจากที่ เดินไปเดินมา</p> <p>ชอบทำสิ่งดังโครมคราม</p> <p>ชอบแหย่รบกวนการทำงานของเพื่อน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. การพูดคุยกับเด็กในชั้นเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมและสาเหตุของพฤติกรรม เพื่อให้เข้าใจและช่วยเหลือ 3. ปรึกษาผู้ปกครอง 4. ปรึกษาคูรคนอื่น

ตารางที่ 35 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมชอบตอบแต่ตอบไม่ตรงคำถาม และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ชอบตอบ แต่ตอบไม่ตรงคำถาม"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	ชอบตอบเป็นคนแรก แต่ตอบไม่ตรงคำถาม ไม่สนใจฟังคำถามก่อนที่จะตอบ	1. ครูทวนคำถามให้เด็กฟังอีกครั้งหนึ่ง 2. ครูเตือนด้วยคำพูด



ตารางที่ 36 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมไม่ค่อขกล้าพูด กล้าคิด กล้าทำอะไร
ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ไม่ค่อขกล้าพูด กล้าคิด กล้าทำอะไร" "ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	ไม่ค่อขกล้าพูด ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว พูดไม่ชัด เรียงประโยคไม่ถูกต้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาผู้ปกครอง 2. ครูเปิดโอกาสให้เด็กคิดตอบ คำถามบ่อยๆ 3. เมื่อมีผลงานศิลปะ ให้เด็กออกมา เกี่ยวกับผลงาน 4. หาเพื่อนให้เล่นด้วย แต่เพื่อน เล่นด้วยไม่นาน เพื่อนก็เดินไปเล่น กับคนอื่น
2	ไม่ค่อขกล้าพูด พูดอ้ออึ้ง ไม่กล้าทำ ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในตนเอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้น
3	ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียวเงิบๆ เล่นคนเดียว พูดคนเดียว เล่นเกมที่มีกติกา ซับซ้อนยังไม่ได้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชวนคุยให้เด็กเล่าเรื่องต่างๆ 2. ให้เพื่อนพาไปเล่นด้วย
4	ชอบเล่นคนเดียว เล่นกับเพื่อนไม่เป็น เพื่อนไม่เล่นด้วย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้เพื่อนชวนไปเล่น ครูพาไปเข้า กลุ่มกับเพื่อน แรกๆครูไปนั่งเล่นด้วย

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ปัญหาพฤติกรรม "ไม่ค่อยกล้าพูด กล้าคิด กล้าทำอะไร" "ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
5	ไม่พูดเลย แต่ใช้การพยักหน้าหรือส่ายหน้า แทนการบอกรับหรือการบอกปฏิเสธ เฉยเมย ไม่ยิ้ม ไม่หัวเราะ เมื่อครูถามก็ เข้าใจ ชื่นดูเพื่อนทำกิจกรรมแต่ตัวเอง ไม่ทำเลย	<p>แล้วให้เด็กเล่นบ้าง เล่นจากเกมที่ ง่ายไม่สลับซับซ้อนก่อน เมื่อเด็ก สามารถเล่นกับเพื่อนได้บ้างแล้ว ครูค่อยๆ ท่างออกมา เพื่อให้เด็ก ได้มีโอกาสเล่นกับเพื่อนมากขึ้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูด 2. ครูชวนเด็กมาทำงานที่โต๊ะครู 3. ครูชวนเด็กเล่นเกม เช่น ต่อไม้ บล็อก ครูเริ่มโดยการต่อ 2-3 ชิ้น ก็จะเลิกเมื่อเพื่อนมาใกล้ๆ ครูเล่น เกมกับเด็กบ่อยๆ จนเด็กเริ่มสนิท สนมคุ้นเคย ครูเริ่มชวนเพื่อนในชั้น มาร่วมเล่นกับเด็ก ครั้งแรก 1 คน ต่อมาก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้น ครูพาเด็กไปเล่นที่มุมอื่นๆ 4. ครูพักท่าย โอบกอดเด็ก 5. ครูปรึกษากับผู้ปกครองให้โทรศัพท์ มาหาเด็กบ้าง เด็กจะได้ดีใจ มีความสุข



ตารางที่ 36 (ต่อ)

ปัญหาพฤติกรรม "ไม่คอยกลัวหูด กล้าคิด กล้าทำอะไร" "ชอบแสบตัวไปอยู่คนเดียว"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
6	ไม่คอยหูด ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำอะไร มีพัฒนาการทางสติปัญญาช้ากว่าปกติ ทำงานช้า ชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงมากกว่า เด็กผู้ชาย	1. ครูให้เพื่อนที่เด็กกว่านั่งข้างๆ เพื่อคอยช่วยเหลือ 2. ครูเรียกเด็กไปทำงานที่โต๊ะครู อธิบายงานที่ให้ทำจนกว่าเด็กจะเข้าใจ จึงให้กลับไปนั่งทำงานที่โต๊ะ ของตน

ตารางที่ 37 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมทำร้ายร่างกายเพื่อน และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ทำร้ายร่างกายเพื่อน"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	ชอบแอบหยิก กัด ข่วน เพื่อน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูด 2. คาดโทษ เช่น ถ้าทำอีก จะให้เพื่อนทำคืนบ้าง
2	ชอบแกล้งเพื่อน ตะแฉเพื่อน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูด 2. คาดโทษ เช่น ถ้าทำอีกจะไม่ให้เล่นกับเพื่อน 3. แยกเด็กออกจากกลุ่มเพื่อน จนกว่าเพื่อนจะยอมรับเด็กเข้ากลุ่มเอง 4. ทำโทษบ้าง ถ้าเด็กยอมรับว่าทำผิดจริง
3	ชอบเล่นกับเพื่อนแรงๆ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. การพยายามดูแลเด็กอย่างทั่วถึง

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ปัญหาพฤติกรรม "ทำร้ายร่างกายเพื่อน"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
4	ชอบกัด หยิกเพื่อนถ้าเพื่อนมาใกล้	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล ทำไมจึงทำร้ายเพื่อน ให้เด็กยอมรับผิดเอง ถ้ายอมรับครูให้นั่งสงบ 5 นาที แล้วจึงปล่อยเด็ก ระหว่างนั้นครูคอยสังเกตพฤติกรรมเด็ก ถ้าเด็กนั่งเฉยๆตามสัญญา ปล่อยเด็ก ถ้ายังไม่ดีขึ้น ครูเตือนอีก และให้นั่งสงบต่อไปอีก จนกว่าจะดีขึ้น 2. พยายามดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดมากขึ้น 3. เล่านิทาน สกตตัวอย่างที่ไม่ดี เพื่อไม่ให้เขาเป็นแบบอย่าง 4. ถ้าเด็กทำร้ายเพื่อนอีก ครูคาดโทษอย่างมีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์ เช่น ถ้าทำร้ายเพื่อนอีก จะให้นั่งเฉยๆทั้งวัน เพราะเด็กไม่ชอบการนั่งเฉยๆ เด็กจะไม่ทำอีก 5. ถ้าปัญหารุนแรงขึ้น ครูปรึกษาผู้ปกครอง

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ปัญหาพฤติกรรม "ทำร้ายร่างกายเพื่อน"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
5	ชอบแกล้งเพื่อน ทำร้ายร่างกายเพื่อน ชอบทำลายสิ่งของ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แยกเด็กออกจากเพื่อนที่บาดเจ็บ 2. เตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผลและอ่อนโยน 3. เมื่อเด็กยอมรับผิดและเชื่อฟังครู ไม่ทำร้ายเพื่อนอีก ครูให้เด็กเข้าไปอยู่ในมุมหรือสถานที่ที่เขามีความสุข เช่น สามารถนั่งทำงานในมุมของเล่นได้
6	ทำร้ายเพื่อน เช่น ผลัก กุบ เคาะ เพื่อนทุกคน ชอบเล่นรุนแรง ชอบแสดงพฤติกรรมนี้ให้ผู้ปกครองฟัง แล้วพูด "ขอโทษ" เพื่อน ในตอนหลัง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล เช่น ถ้าเพื่อนหรือครูทำเขาบ้าง จะเจ็บไหม

ตารางที่ 38 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมร้องไห้ประจำ และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ร้องไห้เป็นประจำ"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	ชอบร้องไห้ เมื่อคุณช้ามารับไม่ตรงเวลา เช่น เคยมาเวลา 13.00 น. ตรง แล้วมาช้า เด็กจะคุนาคาแล้วร้องไห้ให้คุณช้ำ และเมื่อเด็กเห็นว่าคุณช้ามารับแล้วก็ขออนุญาตครู อ้างว่าไปเข้าห้องน้ำเพื่อไปพบคุณช้ำ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. เมื่อเด็กขออนุญาต ครูก็ให้เด็กไป ถึงแม้จะทราบว่าเด็กไม่ได้ไปเข้าห้องน้ำ แต่เดินไปหาคุณช้ำก็ตาม
2	ชอบร้องไห้ เมื่อเห็นเพื่อนร้องไห้หรือเห็นเพื่อนมีคนมารับกลับบ้านโดยที่คนยังไม่มารับ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ดักเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ปลอบโยน 3. บางครั้งเพิกเฉย เพราะเด็กแสดงพฤติกรรมน้อยๆ
3	ใจเสาะ ร้องไห้ง่าย ซักแล้ว ก้าวทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ที่ดุร้าย ทำร้ายคน หรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับความโหดร้าย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ครูเพิกเฉย เมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนแล้วร้องไห้ 3. ปรึกษาผู้ปกครอง
4	ร้องไห้เมื่อถูกเพื่อนล้อว่า พุงไม่ซัด คิดว่าเป็นปมด้อยของตนเอง ไม่ค่อยมีเพื่อน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษาผู้ปกครอง 2. ให้เพื่อนฯ ช่วยสอน ช่วยอธิบายเมื่อเด็กพุดผิด

ตารางที่ 39 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมชนิดปกติ และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ไม่อยู่นิ่ง"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	<p>ลูกจากที่ เดินไปเดินมาอยู่ตลอดเวลา สมาธิสั้น รอคอยไม่ได้ แย่งของเล่นเพื่อน เมื่อไม่พอใจจะใช้กำลัง พูดเร็วมากจนบางครั้งไม่สามารถสื่อความ หมายได้ ไม่ค่อยกล้าพูด ชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว เงิบๆ เข้าสังคมไม่เป็น</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษากับผู้ปกครองแล้วพาไปพบแพทย์ 2. ครูฝึกให้เด็กอยู่ในระเบียบกติกา ของห้องเรียนอย่างถูกต้อง และ สม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กเข้าใจกติกา ของสังคม หลักการอยู่ร่วมกันใน สังคม
2	<p>ลูกจากที่ เดินไปเดินมาตลอดเวลา ชอบวิ่งออกนอกห้องเป็นเวลานาน ไม่เชื่อฟังครู ไม่อยู่ในระเบียบกติกา ของห้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูด 2. การเสริมแรง เช่น การให้ดาว 3. คอยสังเกตพฤติกรรมเด็กอยู่ตลอดเวลาว่า ทำอะไร อยู่ที่ไหน 4. ครูพยายามแก้ปัญหาโดยตลอด
3	<p>ลูกจากที่ เดินไปเดินมาอยู่ตลอดเวลา ชอบแหย่หรือรบกวนการทำงานของเพื่อน ทำเป็นไม่สนใจเมื่อครูพูด พูดเสียงดัง เอะอะโวยวาย ชอบทำลายสิ่งของ อาการร่วม "หูตึง"</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรึกษากับผู้ปกครองแล้วพาไปพบ แพทย์ให้ทราบ พาไปฝึกพูดและ ใส่หูฟัง 2. ปรึกษากับผู้บริหารโรงเรียน

ตารางที่ 40 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมเล่นรุนแรง และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "เล่นรุนแรง"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	เล่นรุนแรง เช่น ค่อสู้ และค่อฮ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. ปรึกษาผู้ปกครอง

ตารางที่ 41 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมออกัสติก และวิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "พฤติกรรมออกัสติก"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	ร้องกรี๊ด กระแทกเท้า นอนดิ้นเมื่อไม่พอใจ ไม่พูดคุยโต้ตอบกับผู้อื่น อยู่ในโลกส่วนตัวของตัวเอง พูดคนเดียว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูสอนเด็กในชั้นเรียนคอยช่วยเหลือเพื่อน เด็กให้ความร่วมมือดี 2. ครูให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนตามปกติ

ตารางที่ 42 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมชอบเป็นผู้นำ ชอบเอาชนะ และวิธีการแก้ปัญหาที่ครูใช้

ปัญหาพฤติกรรม "ชอบเป็นผู้นำ ชอบเอาชนะ"		
กรณีที่	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบเป็นผู้นำ ชอบเป็นที่หนึ่งเสมอ ถ้าไม่ได้จะไม่พอใจ หน้าบึ้ง	1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล 2. เพิกเฉย เพื่อให้เด็กแก้ปัญหาเองบ้าง

ตารางที่ 43 ลักษณะปัญหาพฤติกรรมหิบบของเพื่อนกลับบ้านโดยไม่ได้รับอนุญาต

ปัญหาพฤติกรรม "หิบบของเพื่อนกลับบ้านโดยไม่ได้รับอนุญาต"		
กรณี	ลักษณะปัญหา	วิธีแก้ปัญหาที่ครูใช้
1	หิบบของเพื่อนกลับบ้าน เมื่อเพื่อนเพลอหรือเวลาเพื่อนหลับตอนกลางวัน เช่น ขงเล่น นาฬิกา เป็นต้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผลกับเด็กตามลำดับ 2. ครูปรึกษากับผู้ปกครอง แต่ไม่ได้ความร่วมมือ 3. ครูคาดโทษเด็ก เช่น ถ้าทำอีก จะไม่ให้เพื่อนร่วมด้วย

สรุปปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นปัญหารุนแรงของเด็กวัยอนุบาลเป็นรายบุคคล
 ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นปัญหารุนแรงตามการรับรู้ของคุณ แบ่งเป็น 2 ประเภท

คือ

1. การแสดงออกทางวาวา ได้แก่

1.1 การตะโกนเสียงดัง เอะอะโวยวาย (2 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

1.1.1 การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผล

1.1.2 การแยกเด็กออกจากสถานการณ์

1.1.3 การลงโทษ เช่น การริบลาเว็น การให้ยืน

1.1.4 การปรึกษากับผู้ปกครอง

1.2 การพูดวาไม่สุภาพ (2 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

1.2.1 การเตือนด้วยคำพูด

1.2.2 การทำข้อตกลงกับเด็ก เช่น ถ้าไม่ถ่มน้ำลายอีก จะให้ดาว

1.2.3 การตัดสิทธิ์บางประการ เช่น ไม่ให้ลงเล่นสนามในช่วง

1. ตาราง

เล่นอิสระ

1.2.4 การทำให้เด็กไม่ได้รับความสนใจจากเพื่อน เช่น ห้ามเพื่อน

คุยด้วยเป็นเวลา 1 สัปดาห์

1.2.5 การปรึกษากับครูอื่นๆในเรื่องต่างๆ เช่น ลักษณะพฤติกรรม

ของเด็ก

1.3 การพูดในทางร้าย (1 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

1.3.1 การเตือนด้วยคำพูด

1.3.2 การปรึกษากับผู้ปกครอง

1.3.3 การปรึกษากับครูคนอื่นๆ



1.4 การชอตอบแต่ตอบไม่ตรงคำถาม (1 ราช)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

1.4.1 การทวนคำถามให้เด็กฟังอีกครั้ง

1.4.2 การเตือนด้วยคำพูดเพื่อให้เด็กตั้งใจฟัง

1.5 การชอแยกตัวไปอยู่คนเดียว ไม่ค่อยกล้าคิดกล้าทำอะไร (6 ราช)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

1.5.1 การเตือนด้วยคำพูด เช่น การถามถึงสาเหตุ

1.5.2 การชวนคุย กระตุ้นให้เด็กเล่าเรื่องต่างๆ

1.5.3 การเปิดโอกาสให้เด็กได้ตอบคำถามบ่อยๆ

1.5.4 การสัมผัสโอบกอดเด็ก

1.5.5 การชวนเด็กมาทำงานที่โต๊ะครูหรือชวนเล่นเกมต่างๆ

1.5.6 การหาเพื่อนให้เด็ก พาไปเข้ากลุ่ม หรือให้เพื่อนๆในห้องเรียน

คอยช่วยเหลือ

2. การแสดงออกทางการกระทำ ได้แก่

2.1 การทำร้ายร่างกายคนอื่น (6 ราช)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

2.1.1 การเตือนด้วยคำพูด

2.1.2 การแยกเด็กออกจากสถานการณ์ เช่น การให้เด็กนั่งสงบ 5 นาที

การแยกเด็กออกจากเพื่อนที่บาดเจ็บ

2.1.3 การไม่ได้รับความสนใจจากเพื่อน

2.1.4 การคาดโทษเด็กอย่างมีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์ เช่น ถ้าทำร้ายเพื่อนอีก จะให้นั่งเฉยๆทั้งวัน หรือถ้าทำร้ายเพื่อนอีก จะไม่ให้เล่นกับเพื่อน

2.1.5 การคอยสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด

2.1.6 การอบรมสั่งสอน เช่น การเล่านิทาน

2.1.7 ถ้าปัญหารุนแรงขึ้น ครูใช้วิธีการปรึกษากับผู้ปกครอง

2.1.8 ถ้าเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูให้เด็กเข้าไปอยู่ในมุมหรือสถานที่ที่เขามีความสุข เช่น สามารถนั่งทำงานในมุมของเล่นได้

2.2 การร้องไห้เป็นประจำ (4 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

2.2.1 การเตือนด้วยคำพูด พูดคุยด้วยเหตุผล

2.2.2 การให้เพื่อนๆช่วยเหลือ

2.2.3 การเพิกเฉย เช่นเมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนหลังร้องไห้ ครูทำเป็น

ไม่สนใจ

2.2.4 การปรึกษาผู้ปกครอง

2.3 การไม่อยู่นิ่ง (3 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

2.3.1 การเตือนด้วยคำพูด

2.3.2 การเสริมแรง เช่น การให้ดาวเมื่อเด็กนั่งอยู่กับที่ได้ตามระยะ

เวลาที่กำหนดไว้

2.3.3 การคอยสังเกตพฤติกรรมเด็กอยู่ตลอดเวลา

2.3.4 การปรึกษาผู้ปกครองแล้วหาไปพบแพทย์

2.3.5 การฝึกให้เด็กอยู่ในระเบียบ ข้อตกลงของห้องอย่างถูกต้อง

และสม่ำเสมอ

2.3.6 การปรึกษากับผู้บริหารโรงเรียน

2.4 การเล่นรุนแรง (1 ราย)

วิธีการที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

2.4.1 การเตือนด้วยคำพูด

2.4.2 การปรึกษาผู้ปกครอง

2.5 พฤติกรรมออกัสติก (1 ราย)

วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่

2.5.1 การให้เพื่อนๆในห้องช่วยเหลือกัน

2.5.2 การให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนตามปกติ

- 2.6 การชอบเป็นผู้นำ ชอบเอาชนะ ต้องเป็นหนึ่งเสมอ (1 ราช)
- วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่
- 2.6.1 การเตือนด้วยคำพูด
- 2.7 การหยิบรวงเพื่อนกลับบ้านโดยไม่ได้รับอนุญาต (1 ราช)
- วิธีที่ครูใช้แก้ปัญหาพฤติกรรม ได้แก่
- 2.7.1 การเตือนด้วยคำพูดอย่างมีเหตุผลตามลำดับ
- 2.7.2 การปรึกษากับผู้ปกครอง
- 2.7.3 การคาดโทษ เช่น "ถ้าทำอีก จะไม่ให้เพื่อนพูดด้วย"

